

ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

Το πιο δύσκολο με τον Αντρ. Παπαντρέου όταν μιλάει, δεν είναι να τοποθετηθείς απέναντι σ° αυτά που είπε αλλά να βρεις τι είπε. Αυτός ο πολιτικός «σαλτιπάγκος» έχει καθιερώσει σαν προσωπικό του στώ την ασάφεια. Αυτό του χρειάζεται πρώτα από όλα στην πάλη του για την κυριαρχία της φιλορώσικης φράξιας του απέναντι σ° όλες τις άλλες μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Η ασάφειά του γενικότερα έχει σαν στόχο να καθησυχάζει τον εχθρό χωρίς ταυτό-

Έτσι μ' αυτά τα λόγια ο Παπανδρέου προσπάθησε να καθησυχάσει την εργατική τάξη και να της δώσει ελπίδες ότι θα ξεφύγει από την πολιτική της πείνας. Για να γίνει μάλιστα πειστικότερος και να δείξει έμπραχτα τη γεναιοδωρία του ανάγγειλε την κατάργηση της πράξης ''ομοθετικού περιεχομένου δηλαδή τον φασιστικό νόμο που απαγόρευε τις αυξήσεις τόσο στο Δημόσιο όσοκαι στον ιδιωτικό τομέα.

 Ηρθε, είπε η στιγμή να καταργήσουμε το νομοθετικό περιορισμό των αι ξήσεων και να επιστρέψουμε τις ελυθερες διαπραγματεύσεις εργαζομένων και εργοδοτών».

Η άλλη μεγάλη «παραχώρηση» στη Θεσσαλονίκη ήτανε η εξαγγελία της μείωσης κατά 20% του ανώτατου φορολογικού συντελεστή. Αύξηση λοιπόν του πραγματικού διαθέσιμου εισοδηματικού συν πριμ παραγωγικότητας συν μείωση της φορολογίας συν κατάργηση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Αυτά είναι τα δώρα που μας πρόσφερε ο σαλτιπάγκος στη Θεσσαλονίκη. Όμως στο ίδιο του λόγο φρόντισε να δείξει και λίγο από τις πραγματικές του προθέσεις. Έτσι σε σχέση με την αύξηση του πραγ-

11 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΓΚ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥ ΜΑΡΞΙΣΤΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ψηλά τη σημαία του Μαρξισμού -

χρονα να αποθαρύνει τον φίλο. Ας έρθουμε συγκεκριμένα στο λόγο του της Θεσσαλονίκης. Έχουμε πει πολλές φορές ότι ο μεγαλύτερος εχθρός του Παπαντρέου είναι ο ίδιος ο εργαζόμενος λαός. Για να μπορέσει να δώσει την πάλη του με τα αντίπαλα τμήματα της Αστικής Τάξης η Παπανδρ. κλίκα χρειάζεται μια εξαθλιωμένη οικονομικά και ανίκανη να αντιδράσει πολιτικά, εργατική τάξη. Αυτό τον εχθρό λοιπόν επιχειρεί να καθησυχάσει λέγο-

ματικού διαθέσιμου εισοδήματος δήλωσε ότι «η νέα εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης δεν πρέπει να ανατρέψει τα σημαντικά κεκτημένα της σταθεροποιητικής πολιτικής που εφαρμόσαμε την τελευταία διετία. Με κανέναν τρόπο δεν πρέπει να μειωθεί η ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας στην εσωτερική και εξωτερική αγορά».

Σε σχέση με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου δήλωσε: «Ζητούμε όμως την υπευθυνότητα από τους εκπροσώπους των κοινωνικών τάζεων. Με τις διαπραγματεύσεις τους και μπορούν και πρέπει να εξειδικεύσουν και να στηρίζουν -κατά κλάδο και επιχείρηση- την εισοδηματική πολιτική που εξαγγέλει η κυβέρνηση».

Σ' αυτό το σημείο του λόγου του αποκαλύπτεται έμμεσα η αιτία της κατάργησης της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Ο Παπανδρέου και γενικότερα η Αστική τάξη μπορούν πια να εμπιστεύονται την «υπευθυνότητα» των εκπροσώπων των κοινωνικών τάξεων. Δεν χρειάζεται η πράξη νομοθετικού περιεχομένου αφού κάνουν τόσο καλά την δου-

λειά τους, οι απεργοαπάστες οι πουλημένοι εργατοπατέρες της Ε-ΣΑΚ και της ΠΑΣΚΕ.

Αυτός όμως που ανάλαβε να δείξει το πραγματικό περιεχόμενο των παροχών του λόγου της Θεσσαλονίκης ήταν ο Σημίτης που πάντα φιλότιμα και με αυτοθυσία αναλαβαίνει να βγάζει τα κάστανα απ' τη φωτιά. Την άλλη μέρα αυτός δήλωσε ότι «το σύτημα της ΑΤΑ θα είναι σε γενικές γραμμές το ίδιο με σήμερα. Θα ισχύσει στον δημόσιο τομέα και θα είναι βάση υπολογισμού για τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Πράγμα που σημαίνει ότι θα συνεχιστεί και το 88 το σύστημα της κουτσουρεμένης ΑΤΑ δηλαδή θα συνεχίσει να αφαιρείται ο δήθεν εισαγώμενος πληθωρισμός, που σημαίνει αυτόματα ότι οι αυξήσεις θα είναι μικρότερες από τον πραγματικό πληθωρισμό, δηλαδή θα μειωθεί το πραγματικό εισόδημα. Δηλαδή ο Παπανδρέου είπε ψέματα την προηγούμενη μέρα. Για τη φορολογία ο Σημίτης είπε ότι «Στόχος της avaμόρφωσης της φορολογίας είναι να μειωθεί (η φορολογία), αλλά ο πρωθυντας: - Στόχος της εισοδηματικής πολιτικής μας για το 1988 είναι η αύξηση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος των εργαζομένων. Η αύξηση αυτή θα προέλθει από δύο πηγές κατά κύριο λόγο. Από την αύξηση των ονομαστικών αμε βών και την μείωση της φορολογίας... Μια τρίτη πηγή είναι τα πριμ παραγωγικότητας που μπορούν να συμφωνήσουν στα πλαίσια διαπραγματεύσεων κατά επιχείρηση ο εργοδότης και οι εργαζόμενοι».

πουργός δεν είπε ούτε πότε ούτε πως θα επιτευχθεί αυτός ο στόχος». Δηλαδή τζίφος και οι φορολογικές απαλλαγές. Τέλος δήλωσε ότι τα πριμ παραγωγικότητας θα υπολογίζονται απολογιστικά, δηλαδή όπου δοθούν θα δοθούν από το 1989. Την άλη μέρα μετά τις δηλώσεις του Σημίτη όλες οι ΠΑΣΟΚΙΚΕΣ φυλλάδες ιδιαίτερα οι φιλορώσικες βγήκαν να τον καταγγείλουν ότι σαμποτάρισε τις εξαγγελίες του Παπανδρέου. Ο ίδιος δε ο Παπανδρέου δε είπε κουβέντα. Όμως και οι πέτρες ξέρουν ότι ο Παπανδρέου έχει την δυνατότητα με την μεγαλύτερη άνεση να επιβάλλει τις αποφάσεις του, μέσα στο αδύναμο Υπουργικό του Συμβούλιο. Θα πρέπει να ξέρουν αυτές οι φυλλάδες ότι ο λαός έχει ένα αρκετά οξύ πολιτικό κριτήριο για να καταλάβει ότι ο Παπανδρέου προσπαθεί να καλυφθεί για την πολιτική που ο ίδιος αποφάσισε συντρίβοντας ταυτόχρονα ένα Σημίτη που αποτελεί ένα από τους βασικούς εκφραστές των Ευροπαιόφιλων τάσεων μέσα στο ΠΑ-ΣΟΚ. Το μόνο σημείο που δεν ανέ-

λαβε ο Σημίτης να κατεδαφίσει ήταν τομόνο στο οποίο ήταν σαφής ο Παπανδρέ ου καθώς προσδιόριζε με ακρίβεια την αύξηση των αγροτικών συντάξεων κατά 3000 δργ το μήνα. Βέβαια αυτή η αύξηση, ελάγιστα καλιτερεύει το πραγματικό εισόδημα των αγροτών, που θα φτάσουν να παίρνουν 10.000 δρχ. τον μήνα σύνταξη Αυτή τη θλιβερή σύνταξη ο Παπανδρέου την περιγράφει ως εξής - Έτσι ένα ζευγάρι αγροτών θα παίρνει σύνταξη 20.000 δρχ. το μήνα. Αν ήθελε ο σαλτιπάγκος ένα μεγαλύτερο ποσό θα μπορούσε να μαζέψει μαζί μια ντουζίνα αγρότες που θα παίρναν όλοι μαζί 120.000 δργ. το μήνα

Βέβαια ταυτόχρονα με αυτή την πολιτική του ψεύτικου καθυσηχασμού του εργαζόμενου λαού ανάλαβε να καθυσηχάσει και τον άλλο του αντίπαλο το ιδιωτικό εμποροβιομηχανικό δεμένο με τη Δύση ιδιωτικό κεφάλαιο.

Αφού το εξασφάλισε το φθηνό εργατικό μεροκάμματο όπως εξηγήσαμε πριν, το διαβεβαίωσε για τα ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΑ 5

Λενινισμού - Σκέψη Μάο Τσε Τουγκ

Πριν 11 χρόνια, στις 9 Σεπτέμβρη 1976. η καρδιά του Μάο Τσε Τουνγκ, του αγαπημένου προλετάριου ηγέτη του κινέζικου λαού, του σοφού δάσκαλου και καθοδηγητή του παγκόσμιου προλεταριάτου, των καταπιεσμένων εθνών και λαών όλου του κόσμου, σταμάτησε να χτυπά. Βαθειά θλίψη και οδύνη γεμίζει τις καρδιές των κομμουνιστών και των εκατομμυρίων ανθρώπων σε ολόκληρο τον πλανήτη, που αγωνίζονται ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση και την μπεριαλιστική βαρβαρότητα.

Μέσα στο σύγχρονο κομμουνιστικό κίνημα ο Πρόεδρος Μάο εξαπόλυσε την μεγάλη μάχη ενάντια στο σύγχρονο ρεβιζιονισμό, που έχει σαν κέντρο την ρώσικη αποστάτρια ρεβιζιονιστική κλίκα. Έτσι έδωσε μια ώθηση στην ορμητική ανάπτυξη της επαναστατικής υπόθεσης του καγκόσμιου προλεταριάτου και όλων των λαών στην πάλη τους ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον ηγεμονισμό. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 38 ΧΡΟΝΙΑ ΜΙΑ ΚΟΚΚΙΝΗ ΣΗΜΑΙΑ ΑΝΕΜΙΣΕ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε.

29 Αυγούστου 1949. Μία ημερομηνία που θα παραμείνει άσβεστη στη μνήμη των κομμουνιστών και του λαού μας. Είναι η μέ/α εκείνη που, μετά 3 χρόνια αγώνων και θυσίας του λαού μας, ο ντόπιος μο τρχοφασισμός και ο αγγλοαμερικάνικος ιμπεριαλισμός μπόρεσαν να πετύχων την πύρρεια «νίκη- τους ενάντια στο προχωρημένο επαναστατικό επιτελείο αυτού του λαού, το ΚΚΕ και να προκαλέσουν έτσι την υποχώρηση του ένδοξου ένοπλου τμήματός του, του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας.

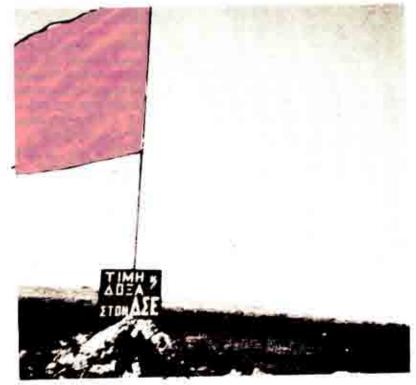
Από τότε αυτή η τιμημένη σελίδα της ιστορίας του λαού μας, ο ένοπλος αγώνας '46 - '49, θα καλυφθεί με την λάσπη, το ψέμα και την συκοφαντία από την αστική τάξη και από τους αναπάντεχους, λίγα χρόνια αργότερα, συμμάχους της σ' αυτή την σπίλωση, τον ρώσικο και ελληνικό ρεβιζιονισμό.

Από τότε και στα χρόνια που συντελείται το έγκλημα της διάλυσης του ΚΚΕ, η κόκκινη σημαία της λευτεριάς και του σοσιαλισμού, ποδοπατιέται, κουρελιάζεται, βυθίζεται στα λασπόνερα του σκοταδισμού, από την αντεπαναστατική ελληνική αντίδραση και από τους αστούς νέου τύπου, τους Έλληνες σοσιαλφασίστες - ρεβιζιονιστές.

13 Σεπτέμβρη 1987. 38 χρόνια μετά μια κόκκινη σημαία ξανασηκώνεται και κυματίζει στα βουνά εκείνα που αντήχησαν οι πόθοι και οι ελπίδες ενός ολόκληρου λαού.

Σηκώνεται για να δείξει στην αστική τάξη ότι η «νίκη» της τότε απέναντι στο ΚΚΕ ήταν πύρρεια, για να της υπενθυμίσει ότι δεν ξεμπέρδεψε με τους κομμουνιστές, για να της γνωστοποιήσει ότι η διχτατορία της απέναντι στο λαό είναι προσωρινή. Σηκώνεται για να δείξει στους σοσιαλφασίστες ότι η κυριαρχία τους πάνω στις αριστερές μάζες δεν θα κρατήσει πολύ, για να δείξει ότι η αστική κοσμοθεωρία τους θα τσακιστεί από την επαναστατική θεωρία και πράξη των ελλήνων προλετάριων, σηκάνεται ενάντια στη βαρβαρότητα του ιμπεριαλισμού και του σοσιαλιμπεριαλισμού. Σηκώνεται για να ενώσει τον λαό, να του δώσει δύναμη, θάρρος και πίστη στα ιδανικά της επανάστασης και του κομμουνισμού, για να τιμήσει τέλος το παλιό ΚΚΕ, το ΔΣΕ, τον σύντροφο Νίκο Ζαχαριάδη και όλους τους νεκρούς συντρόφους μας και επιζώντες μαχητές του '46 - '49.

EXNEXEIA 2TH SEA, 2

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 38 ΧΡΟΝΙΑ

MIA KOKKINH ΣΗΜΑΙΑ ΑΝΕΜΙΣΕ ΣΤΑ BOYNA TOY Δ.Σ.Ε.

EVNEXEIA ADO DEA 1

Είναι η πιο μεγάλη τιμή για την ΟΑΚΚΕ και τους μαχητές του Δ.Σ.Ε που μαζί της στήσανε αυτή την σημαία στα ίδια υψώματα που πολέμησαν τα ταξικά αδέρφια μας, για την λευτεριά, την ανεξαρτησία και την προλεταριακή και λαϊκή εξουσία. Είγαι για μας ένα μεγάλο βήμα προς το νέο ΚΚΕ, ένα προχώρημα στο δέσιμό μας με το πραγματικό εκείνο ΚΚΕ. Η απόφασή μας να ενώσουμε το κόκκινο νήμα από το παλιό ΚΚΕ στο νέο που γεννιέται, η πίστη μας στην προλεταριακή επανάσταση.

Αυτή την πίστη μας επιβεβαιώσαμε παίρνοντας την απόφαση να οργανώσουμε αυτή την επίσκεψη - προσκύνημα στα μέρη που ξετυλίχθηκε ο δεύτερος ένοπλος επαναστατικός αγώνας.

Όμως αυτή η απόφαση δεν πραγματοποιήθηκε μονομιάς.

Χρειάστηκε η αναβολή και μετάθεση της εκδήλωσης κατά μία βδομάδα για να ζυμωθεί βαθύτερα η σημασία της μέσα στην αργάνωση. Η μη ολόπλευρη κατανόηση της σημασίας αυτής της πολιτικής πράξης από τις κομματικές δυνάμεις οδήγησε σε μια περιωρισμένη συμμετοχή την πρώτη βδομάδα.

Η αναβολή έδωσε κάθε δυνατότητα για την καλύτερη ιδεολογικο - πολιτική και οργανωτική προετοιμασία. Δυνάμωσε τον ενθουσιασμό και την αποφασιστικότητα των συντρόφων και έστεψε την εξόρμησή μας με πλήρη επιτυχία.

Μεγάλη ώθηση έδωσε στην εκδήλωση η συμμετοχή εξωκομματικών συντρόφων και φίλων μας, αλλά και η επιδοκιμασία αυτής της εκδήλωσης από φίλους μας που δεν μπόρεσαν νάρθουν.

Αυτό όμως που εγγυήθηκε ακόμα περισσότερο την επιτυχία της ήταν ο ενθουσιασμός που μας μετέφεραν σύντροφοι και συντρόφισες - αγωνιστές του ΔΣΕ, του ΕΛΑΣ, μέλη του παλιού ΚΚΕ με τους οποίους η οργάνωσή μας έχει αναπτύξει δεσμούς. Τα ιδιαίτερα προβλήματα υγείας που έχουν στέρησαν σε μερικούς απ' αυτούς την συμμετοχή τους, που όμως χαιρέτησαν με ενουσιασμό και μεγάλη συγκίνηση αυτή την απόφαση.

Πρέπει να πούμε σ' αυτό το σημείο ότι ένα μεγάλο μέρος αυτής της απόφασης το χρωστάμε στο Γ. Καραστάθη από τον Αλμυρό Θεσσαλίας, μαχητή του Δ.Σ.Ε. και στέλεχος του ΚΚΕ στην Τασκένδη κομματικό μας φίλο, ο οποίος μας ξενάγησε στους τόπους των αγώνων του Δ.Σ.Ε. Κόνιτσα με κατεύθυνση το Γράμμο, αφήνοντας στα δεξιά μας το Πάπιγγο, όπου έγιναν πολλές άνισες μάχες ανάμεσα στον μοναρχοφασισμό και τον ΔΣΕ.

Από αυτή την ώρα ο σ. Καραστάθης άρχισε να μας εξιστορεί γεγονότα και να μας δείχνει μέρη που ξετυλίχτηκε ο δεύτερος επαναστατικός αγώνας του λαού μας. Όλοι μας αρχίσαμε να νιώθουμε μια δυνατή συγκίνηση, αισθήματα χαράς που αντικρύζαμε τα βουνά της λεύτερης Ελλάδας και μία αίσθηση μέσα μας σαν να παίρνουμε και μεις μέρος σ' αυτό τον τιτάνιο αγώνα, αισθήματα μίσους για την αντίδραση, μα και περηφάνιας για τον αδούλωτο λαό μας και τα πρωτοπόρα τμήματά του, που είχε το σθένος να σηκώσει το όπλο ενάντια στον ντόπιο μοναρχοφασισμό και τον αγγλοαμερικάνικο ιμπεριαλισμό. «Αυτά τα βουνά είναι ποτισμένα με το αίμα των ανταρτών και των ανταρτισσών του ΔΣΕ« μας λέει ο σύντροφός μας.

Έχουμε ήδη αφήσει τον κεντρικό δρόμο που οδηγεί στο Γράμμο και έχουμε μπει προς τα δεξιά προς το δρόμο που οδηγεί στα υψώματα του Αη Λια. Περνάμε το χωριό Αγ. Παρασκευή και αρχίζουμε να ανεβαίνουμε τον χωματόδρομο του βουνού.

ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ

Tou A.H.

Να θυμάσαι το Γράμμο μας του Λαού το λημέρι που κρατάει στον κόρφο του την ψυχή σου ακέρια Και προσμένει τον άνεμο που ξανά θα σε φέρει με μια φλόγα στα μάτια κι ένα όπλο στα χέρια.

Να θυμάσαι πως σφύριζε μες στ' aυτιά σου η σφαίρα την Πατρίδα π' ανάσταινες με ιδρώτα και αίμα. Να θυμάσαι το σύντροφο που κοιμάται κει πέρα να θυμάσαι τι σούλεγε το στερνό του το βλέμμα.

Να θυμάσαι τη μάνα σου που την ώρα προσμένει ν° αναπάψει το βλέμα της ζανά στη μορφή σου Απ° το άγριο κάτεργο που την έχουν κλεισμένη σου απλώνει τα χέρια και φωνάζει: Θυμήσου!

Να θυμάσαι το χτες που ολούθε σε ζώνει και θα νοιώσεις το σήμερα τι ζητάει από σένα Πως τοιμάζει το πάλαιμα του σφυριού με τ° αμόνι της καινούργιας σου δύναμης, τη γοργόφτερη γέννα.

Την καινούργια σου δύναμη η Πατρίδα προσμένει μαχητή του στρατού μας που ξανά θα γυρίσεις. Σαν τον 'Ηλίο που άξαφνα απ' τα σύννεφα βγαίνει του Λαού μας τη στράτα την πλατιά να φωτίσεις.

φήγησή του. Μέσα απ' αυτήν είδαμε τις ηρωικές προσπάθειες ενός λαού να ζήσει λεύτερος σε μια σοσιαλιστική πατρίδα, νιώσαμε τον παλμό των ηρώων μαχητών, φέραμε νοερά στο νου αυτές τις εποποιίες του ΔΣΕ. Είδαμε τα αντριωμένα παληκάρια του ΔΣΕ, τα άξια παιδιά του ΚΚΕ, τους μπροστάρηδες του λαού μας.

Ο σύντροφος μας εξιστόρησε τις νίκες του '48 στο Γράμμο, τις μάχες του Κλέφτη, τον νικηφόρο ελιγμό και την κατατρόπωση του εχθρού στο Μάλι -Μάδι, τις σκληρές προσπάθειες να κρατηθούν τα υψώματα του Σ' αυτό το σημείο είπε: «Εδώ θέλω να αναφέρω κάτι για τον σ. Νίκο Ζαχαριάδη. Ο σύντροφος αυτός ήταν μεγάλος κομμουνιστής... Όταν υποχωρήσαμε και ενώ όλες σχεδόν οι δυνάμεις μας είχανε φτάσει ήδη στην Αλβανία και ξεκουράζονταν, τότε μετά από ώρες είδαμε τον Ν.Ζ. να έρχεται μαζί με τον σ. Γούσια... Καταλάβαμε ότι ήταν από τους τελευταίους που υποχώρησαν, πίσω ακόμα και από τους μαχητές του... Ο σ. Ζαχαριάδης ήταν πράγματι παλληκάρι...».

Μας ανάφερε παραδείγματα αυτοθυσίας μαχητών του ΔΣΕ. μελών του κόμματος και επονιτών, όπως αυτό μιας τιμημένης με μετάλλιο ανδρείας από την ΠΔΚ, επονίτισσας. Την αντάρτισσα αυτή την γάζωσαν οι σφαίρες των μοναρχοφασιστών στο ύψωμα του Αη Λια. Παρότι ετοιμοθάνατη, όταν πήγαν να την βιάσουν 2 λοκατζήδες, μάζεψε δυνάμεις, σκότωσε τον ένα και έτρεψε σε φυγή τον άλλο την στιγμή που ερχόντουσαν οι σύντροφοί της να ανακαταλάβουν το ύψωμα.

τα κομμουνιστικά κόμματα, στο πως στη χώρα μας οι Ρώσοι και οι Έλληνες ρεβιζιονιστές διάλυσαν το ΚΚΕ και έστησαν στη θέση του το σημερινό αντεπαναστατικό ψευτοΚΚΕ. Σ' αυτό το σημείο είπε γαραχτηριστικά: «Το σημερινό ψευτοΚΚΕ είναι ο αρνητής του παλιού ΚΚΕ. Είναι ο δολοφόνος ντυμένος με τα ρούχα του θύματος .. Πώς οι ρεβιζιονιστές τύπου Χρουτσιώφ. «οι aστοί νέου τύπου όπως μας δίδαξε ο σ. Μάο Τσε τούνγκ = παλινόρθωσαν τον καπιταλισμό στη Σοβ. Ένωση για να την μετατρέψουν στη συνέχεια σε ιμπεριαλιστική έτσι ώστε .... να επιτίθεται σήμερα στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, όχι για να βοηθήσει στην απελευθέρωση των λαών αλλά για να τους υποτάξει.....

Σε άλλα σημεία της ομιλίας του είπε: «Πρέπει να υπερασπίζουμε τον Μαρξισμό - Λενινισμό -Σκέψη Μάο Τσετούνγκ... Να έχουμε οδηγούς μας πάντα τους μεγάλους μας δάσκαλους Μαρξ. καταθέσαμε ένα δάφνινο στεφάνι στη βάση της σημαίας και μία επιγραφή «Τιμή και δόξα στο ΔΣΕ». Όλοι μαζί με τις γροθιές ψηλά είπαμε το «πέσατε θύματα», για να αντηχήσουν αμέσως μετά οι πλαγιές από τα συνθήματα: «ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΣΤΟ ΔΣΕ». «ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΑΣ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΞΑ-ΝΑ - ΖΗΤΩ.ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΜΕ-ΓΑΛΟ ΚΚΕ», «ΖΗΤΩ - ΖΗΤΩ Ο ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Ο ΟΔΗΓΗ-ΤΗΣ».

Σ' αυτό το σημείο τέλειωσε η εκδήλωσή μας. Όλοι μαζί, περισσότερο συγκινημένοι και περήφανοι, πήραμε τον δρόμο της επιστροφής, αφήνοντας πίσω μας την κόκκινη σημαία μας να κυματίζει και μία εκδήλωση σταθμό στην ολιγόχρονη ιστορία της ΟΑΚΚΕ.

Αποχαιρετήσαμε τους νεκρούς συντρόφους μας, με την πίστη ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας με περισσότερη ορμή, με την αίσθηση ότι μας μπόλια-

Ένγκελς, Λένιν, Στάλιν, Μάο Τσετούνγκ».

Να πολεμάμε για την προλεταριακή εξουσία και τέλος να σαν πιότερο με τα ιδανικά της επανάστασης, ότι μας όπλισαν στο δύσκολο αγώνα του λαού μας.

Αποχαιρετήσαμε τους συντρόφους που μας οδήγησαν

στα βουνά που οι ίδιοι πάλεψαν.

πηρή υπόσχεση: Σύντροφοι θα

ξανάρθουμε. Από την στάχτη θα

αναγεννηθεί το ΚΚΕ.

Όλοι μαζί δώσαμε μια σιω-

Ξεκινήσαμε το πρωί του Σάββατου και φτάσαμε στην Κόνιτσα στις 9.30 το βράδυ.

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΕΛΛΑ-ΔΑΣ

Ξεκινήσαμε από την Κόνιτσα στις 8.30 το πρωί. Ήδη το προηγούμενο βράδυ, μετά από μία σύντομη συζήτηση με τους παλιούς συντρόφους είχαμε αποφασίσει να μην πάμε στην Βουρμπιανη που ήταν το αρχηγείο του ΔΣΕ, αλλά στα υψώματα του ΄Αη Λια, ένα μεγάλης σημασίας για τον β΄ αγώνα σημείο, που βρίσκεται πάνω από το χωριό Φούρκα και λίγο πριν από την Σαμαρίνα.

Προτιμήσαμε αυτό το σημείο ώστε να έχουμε μια οπτική επαφή και με τον Γράμμο και με τον Κλέφτη, ένα ύψωμα της Πίνδου στρατηγικής σημασίας. Όπως μας είπε ο σ. Καραστάθης, όποιος τότε κατείχε τον Κλέφτη μπορούσε να ελέγξει όλη την γύρω περιοχή και να τον έχει σαν ορμητήριο για τα Γιάννενα, Καλαμπάκα, Τρίκαλα.

Ξεκινήσαμε λοιπόν από την

Έπειτα από κάμποση ώρα ωτάσαμε στην κορυφή του βουνού, πάνω από το χωριό Φούρκα. Περπατήσαμε γύρω στο ένα χιλιόμετρο και φτάσαμε στα υψώματα του Αη Λιά. Μπροστά μας τώρα αντικρύζουμε τον Γράμμο και πίσω μας τον Κλέφτη. Εδώ αποφασίσαμε να πραγματοποιήσουμε την εκδήλωσή μας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩ-ΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Αρχίσαμε, μέσα σε μια μεγάλη συγκίνηση και ενθουσιασμό την εκδήλωση, πρώτα με το στήσιμο μιας μεγάλης κόκκινης σημαίας. Ο σ. Γ. Καραστάθης συγκινημένος συνέχισε την αΑπ Διά με δύο πολυβόλα.

Μας εξήγησε την στρατηγική και τις ταχτικές του ΔΣΕ. Αναφέρθηκε στο πρόβλημα των εφεδρειών, και την προδοσία του Βαφειάδη και του Τίτο σαν τις βασικές αιτίες της υποχώρησης του ΔΣΕ το '49 στην Αλβανία. Προς το τέλος μας διάβασε, ποίημα ενός κομμουνιστή μαχητή. (Το δημοσιεύουμε σε διπλανή στήλη).

Τελειώνοντας είπε: «Είναι τιμή για την ΟΑΚΚΕ που έκανε αυτή την εκδήλωση...», «Σύντροφοι νεκροί θα σας θυμόμαστε για πάντα».

Ο σ. Ζαφειρόπουλος στη συνέχεια έκανε την κεντρική πολιτική ομιλία Αναφέρθηκε στον ένοπλο αγώνα του ΚΚΕ, στην προσφορά του στο παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα. Στις βασικές αιτίες της υποχώρησης του ΔΣΕ. Εδωσε έμφαση στο καθήκον των κομμουνιστών να αντιπαλεύ ουν τον οππορτουνισμό μέσα στο κόμμα. Ανάφερε για το πως ο ρεβιζιονισμός διάλυσε

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΗ «ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ» ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε. δυναμώσουμε τις προσπάθειες για να φτιάξουμε το νέο ΚΚΕ Τελειώνοντας είπε: «Σύντροφοι εμείς πρέπει να ενώσουμε το κόκκινο νήμα ανάμεσα στο παλιό και στο νέο ΚΚΕ».

Μετά το τέλος των ομιλιών

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ ΜΙΑΣ ΣΠΑΝΙΑΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Στις 27 Απρίλη του 1953 με αφορμή τα πενηντάχρονα του Ν. Ζαχαριάδη, το εκδοτικό της Κ.Ε. του ΚΚΕ, εξέδωσε τη Συλλογή Έργων του Ν. Ζαχαριάδη.

Το βιβλίο αυτό αποτέλεσε ένα σημαντικό όπλο στην νέα προσπάθεια που έκανε το κόμμα μετά την στρατιωτική ήττα του 1949, για να μπει και πάλι επικεφαλής του αγώνα του λαού μας, μέσα σε συνθήκες βαριάς παρανομίας.

Το 1956 μετά το ρεβιζιονιστικό πραξικόπημα στο ΚΚΕ, το βιβλίο αυτό κυνηγήθηκε με μανία από τους ρεβιζιονιστές, που ήθελαν πάση θυσία να θάψουν την επαναστατική σκέψη του αρχηγού του ΚΚΕ Ν. Ζαχαριάδη.

Με πολλούς κινδύνους, οι μαχητές του ΔΣΕ και τα μέλη του κόμματος που έμειναν πιστοί στο κόμμα έκρυψαν αυτό το βιβλίο, για να το σώσουν από την μανία των ρεβιζιονιστών. Σήμερα σώζονται ελάχιστα απ' αυτή την έκδοση που κρατιώνται από τους παλιούς συντρόφους σαν κειμήλια.

Ένας απ' αυτούς, ο παλιός αγωνιστής Γιάννης Καρούλας, επανέκδοσε σήμερα αυτό το βιβλίο, προσφέροντας μια σημαντική βοήθεια στο επαναστατικό κίνημα της χώρας.

Το βιβλίο αυτό τιμάται 1200 δρχ. και διατ ίθεται και από τα γραφεία της ΟΑΚΚΕ. Όπως γράφει ο ίδιος ο εκδότης: «Το βιβλίο αυτό δεν είναι κερδοσκοπικό, Οταν τα έσοδα –από την πώλησή του- καλύψουν τα έζοδα της επανέκδοσής του, οι υπόλοιπες εισπράξεις θα διατεθούν για την ανακούφιση των περιφρονημένων ανάπηρων μαχητών του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, στη μνήμη του Νίκου Ζαχαριάδη».

ΠΩΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΠΑΛΕΨΕ Ο Δ.Σ.Ε.

Ένας Λαϊκός Επαναστατικός Στρατός κάτω από Κομματική καθοδήγηση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ 3Η ΟΛΟΜΕ-ΛΕΙΑ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΚΚΕ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΣΤΟ ΜΑΛΙ - ΜΑΔΙ

Από τις 15 Σεπτέμβρη του 1947 που έγινε η 3η Ολομέλεια, μέχρι τις 12 Σεπτέμβρη του 1948 που τέλειωσε η νέα εκστρατεία του εχθροι μι την ήττα του στο Μάλι - Μαδί, ο ΔΣΕ πέρασε έναν δοξασμένο επικό δρόμο, ανδρώθηκε και μπήκε στο δρόμο της μετατροπής του σε ταχτικό λαϊκό επαναστατικό στρατό.

Η ολομέλεια έδωσε στρατηγικη προοπτική στο ΔΣΕ, χτιπησε τον κατσαπλιάδικο αυτοσχεδιασμό Εκανε μια πρώτη επεξεργασία της ταχτικής. Εβαλε πραγτικά το Chτημα της προοδευτικής μετατροπής του ΔΣΕ σε ταχτικό λαίκο επαναστατικό στρατό, ικανό να απελεθερώσει την Ελλάδα.

Σ' αυτήν την ολομέλεια & τότε αρχηγός του ΔΣΕ Βαφειάδης έδωσε πολύ φουσκωμένα στοιγεία. για την δράση του ΔΣΕ και για την δύναμή του, με αποτέλεσμα η ολομέλεια να μην κάνει πέρα για πέρα σωστή εχτίμηση της πραγματικής ποριίας της ένοπλης πάλης Η υπερεχτίμηση των αποτελεσμάτων της δράσης του ΔΣΕ και των δυνάμεων του ειγε σαν συνέπεια να μπουν αμεσες στρατηγικές επιδιωξεις που δεν ανταποκρίνονταν στον πραγματικό συσχετισμό των δυνάμεων, όπως η κυριαρχία του ΔΣΕ στο υψίπεδο της Κοζάνης. Αυτό το σχέδιο στηριχθηκε στην προϋποθεση ότι ο ΔΣΕ θα ανέβαζε τις δυναμείς στις 60.000.

Στις 15 Γενάρη του 1948 έγινη η σύσκεψη των κομματικών, πολιτικών και στρατιωτικών στελεχών του ΔΣΕ. Σ' αυτή τη σύσκεψη ο Ν. Ζαχαριάδης έκανε με σαφήνεια μια κριτική ανάλυση της δράσης του ΔΣΕ και διόρθωσε έτσι την ανεπάρκεια της κριτικής που έκανε η 3η Ολομέλεια.

Η εισήγηση και ο τελικός λόγος του Ν. Ζαχαριάδη δημοσιεί τηκαν σε μπροσούρα, με τον τίτλο + Όλοι στ' άρματα! Όλα για τη νίκη!-Αυτός ο τίτλος αποτέλεσε για όλο το μετέπειτα χρονικό διάστημα του hadowles the grad eite three have

των 2) Δράση ανιχνευτών και αλλων μαχητών ελευθεροσκοπευτικά, για μικροσαπμοτάξ, για σκότωμα αξιωματικών κ.λπ.

 Ναρκοθέτηση εχθρικών δριμολογίων, χώρων συγκέντρωσης είτε στάθμευσης εχθρικών τμημάτων προωθημένων εχθρικών παρατηρητηρίων της ημέρας κ λπ.

 Καταστροφή και λαφοραγώγηση τηλεφωνικών γραμμών και ταγιδεύση με γειροβομβίδες και ναρκές στο μήκος των καταστραμένων γραμμών.

5) Αιφνίδιαστικές καταδρομικές κεργειες σε σταθμούς διοικήσεου κτθρικιών μονάδων, σε κέντρα (γθρικών ανεφοδιασμοί, σε καταικώ σμούς στα μετόπισθέν του

δ) Ενεδρευτική δραση ομάδα μαγής, διμοιρίας, λόχου για εξό ντώση είτε αιχμαλοιτίση μικρών εχθρικών τμημάτων που βρίσκονται τα κίνηση, είτε σε διατάξη είτε σε στάθμειση.

*) Ελαφρές κροισεις για να προκληθεί εχθρικός συναγερμός, με σκοπο να κάνει διαφειτιστική δολια στοις φαντάρους τοι εχθρο-

Αυτά ήταν τα κυριότερά στοι τέτα τον μικροπολέμου. Αυτος έφερνε τρόμο, εκνευρισμό, κοί ραση, φθορα και διασκορπίσμο των δενάμεων του εχθρού.

Ο μικροπόλεμος ήταν ο θάνατος ποι παρακολουθρύσε τον εχθρό στον ύπνο και στον ζύπιο του

Σ αυτό το χρονικό διαστημα. Ο ΔΣΕ εφάρμοπε βασικά για πρώτη φορα την ταγτική της ενεργητική. άμυνας καθώς και την ταχτική αντεπιθέσης ανατροπής. Η χρησιμοtoinon the taxtishe the syrpintiκης άμινας στις μεγάλες μάγες του 1948 στη Μουργανα, στη Βόρεια Πίνδο, και μετά στο Καιμάκτσαλαν και αλλού, επιβλήθηκε από τον τοτε συσχετισμό των δυναμεών με σκοπό να ανατρέψει ο ΔΣΕ, φθείροντας τον εχθρό, με τις λιγώτερες δυvate_ attoletes was from vy they μαστεί για μια δικιά του αντεπίθεση και ανατροπή του εχθρού. Στης ενεργητική αμυνα που έκανε ο Δ2.Ε μπορούμε να ξεχωρισσημε τα παρακατω βασικά στοιγεία:

 Την όσο το δυνατόν καλήτερη οργάνωση του εδάφου... γθρού, εξαρθρωση των συ κοινωκιών του, αγκιστροση εχθρικών δονημούν μακρύα από το κυρίο μέτοτο απόσπαση εχθρικών δυνάμεων ματάσταση εχθρικών δυνάμεων ματάσταση εχθρίστο. Η ταχτική μυτάθε των τμημάτων του ΔΣΕ ήταν παστιζανική

9) Καί στην ενεργητική άμονα ηται απαραίτητη η καλή προγανωση της ταιτικής άσιλιάς, των διαφιβάσταν, των πληρηφορίων, των με ταρορίω, της υγεαινομικής υπηρεπίας των μέτρων απφάλετως της ε-

opa the parts

Συμπερασματικά σ' αυτό το χροτικό διαστημα δότηκαν οι πιο μετολές και οι πιο σκληρές μάχες ποι τόχε δόσει ως τότε ο ΔΣΕ Από τις 15 Σεπτεμβρή 1947, μεχρι στις 30 Σεπτεμβρή τοι 1948 ο ΔΣΕ έδωσε 946 μκρές και μεγάλες μάχες και 1.617 κρούσεις, σαμπο-

τος κ.i.π. Ο ΔΣΕ εξευτέρισε τους κταγγελματίες στρατηγούς τους μουαρχοφασισμοί και τον υπερστρατηγό τους Βαν Φλίτ. Σ΄ αυτό το δια-

(Από της προκηφοξη της ΚΕ του ΚΚΙ, που κυκλοφόρησε σ' όλα τα μέλη του κόμματός στης 12 Ιούλη του 1948).

TOTOL TANDERS KAT

Με τον εκιγμό του τμημάτων του ΔΕΕ από τον Γραμμο στο Βετσι, ο (μορός αρχισε κει τη δεί τερη ρατη της μεγάλης εκπτρατεία, του στα 1948. Και εδώ στην αρχή εφαρμοστηκε από τον ΔΣΕ η καγτική της ενεργητικής αμενάς. Το καιμοστηκι είδω ήταν η υνεπίθεση ανατροπής, κύκλωσης και εξοντώσης τω εχθρού. Διώ ήταν το βασικά στωγεία αυτής της ταγτικής.

α) Ισγορή επιθεσή σε μια κατευθυνσή, για ανατροπή του εχθρού για β) Σχετικά πλατύς ελιγμός, από αλλης δυνάμεις για κύκλαση, αιχμαλοποίη είτε και εζόντωση των εχθρικών τμημάτων που θα ανατρέπυνταν.

Ας δίζουμε μια ματία τώρα και στην ταγτική του ΔΣΕ στις υπολοιπος επιθετικές ενέργειες που έκανε σ' αυτό το γρονικό διάστημα που εξεταζώμε. Το βατικά στοιγεία αιτης της ταγτικής ήταν

α) Κίνηση σε μενάλη βάθμα και αιφνιδιαστικό γτίπημα με συγκεντρομένες δυνάμεις

Β) Σιγκει τρωτικό χτύπημα σε μια κατείδιαση στο πιο απορασι(Τημα παρά του ότι η ΔΣΕ έφερε τον έχθρο στο χείλος της στρατηγικής ανάτροπής, δεν πέτυχε την τε λική είκη γιατί δεν είχε τις απαραίτητες έφεδρείες σε έμψιχο υλικό και περομάγικα, αποτέλεσμα της διάρρωτικής δουλείας του Βάφειαδη και του κλεισιματός των συνόμων της Γυιωγκοπλαβίας, από τον Γίτο.

Το πιο σημαντικό απ' όλα τα αποτελεσματα των μαχών σ' αυτό το οιαστημα, είναι το ότι οξυνθηκι στο κατακόριφο, η ολόπλει ρη κρίση τοι μοναρχοφασισμού, ότι δημιουργήθηκαν οι προιποθέσεις για να κερδίσει ο ΔΣΕ στο άμεσο μέλλον την καμπή με την προϋπόθεση ότι με ασταματήτη πάλη θα φθειρονταν ο εχθρός και θα σι γκεντρώνονταν οι απαραίτητες εφεδρείες

Η πάλη σ° αυτό το χρονικά διάστημα, κλείνει με νίκη του ΔΣΕ, που όμως δεν πραγματοποίησε την όμεση στρατηγική επιδιωξη, απο ελλειψή των απαραίτητων εφεόρειων

AIIO THN HITA

πεινα εσφιγγε πιο δυνατά τον λαο. γιαυτό και ξεσηκώνονταν στην παλη για ψωμί, λευτεριά ειρήνη. Οι ογετοι του λαθρεμπόριου συναλλάγματός και των καταχρήσεων έσπαζαν ο ένας μετά τον άλλο και ο λαός έπιανε τη μύτη του από την αποπνιχτική βριομιά. Το αμερικάνικο αφεντικό βαρούσε πια φανερά με το μαστίγιο τ ανδρείκελα του, τον πολιτικό κόσμο του μοναρχοφασισμού, προσπαθώντας έτσι να κατασιγάσει τη συγχιση και τη φαγωμάρα του Σ' αυτή την κατάσταση της βαθειάς κρίσης του μοναρχοφασισμού, σ Ν Ζαχαριάδης καθώρισε τα καθήκοντα:

«Πιο επίμονα και πιο ακούραστα να δουλεύουμε μέσα στο λαό και κυρίως στις κατεχόμενες περιοχές, για να τον ξεσηκώσουμε, στη μαζική πάλη, για το ψουμί και το μεροκάματο, για την ειρήνευση και την ησυχία».

 Με άλες τις δυνάμεις και όλα τα μέσα να ριχτούμε στη δουλιά μέσα στους φαντάρους, τους εθνοφρουρίτες και τους τίμιους αξιωματικούς...

-Πρέπει καταχτώντας πιο καλά την πολεμική τέχνη και βελτιώνοντας αδιάκοπα την πολεμική επίδοση μας, να σωνεχίσουμε αδιάκοπα τις μικρές και μεγάλες επιθετικές μας επιχειρησεις Να μήν αφήσουμε στον αντίπαλο

ουτε ενα λεπτό ησυχία». (Αποσπασματα από το άρθρο του Ζαχαριάδη «που βρισκόμαστε και τι πρέπει να κάνουμε» που δημοσιεύτηκε στις 2 Οχτώβρη του 1948 στο περιοδικό «Δημοκρατικός Στρατός»).

Με βάση την πείρα που είχε αποχτηθεί από τις μεγάλες μάχες του Γράμμου και του Βίτσι, ο Ζαχαριάδης επεξεργάστηκε τα νέα ζητήματα ταχτικής του ΔΣΕ. Η 5η Ολομέλεια της ΚΕ που συνήλθε στον ελεύθερο Γράμμο στις 30 - 31 Γεναρη στα 1949, συνόψισε τα αποτελέσματα όλων των μαχών στα 1948 εξέτασε την πολιτικοστρατιωτική και οικονομική κατάσταση και διαπίστωσε ότι:

•Η τύχη του μοναρχοφασισμού και της αμερικανοκρατίας στην Ελλάδα στα 1949 εξαρτιέται αποκλειστικά και μόνο απ' τη μαχητική επίδοση τοι ΔΣΕ από το ξεσήκωμα του λαού στις πόλεις, από την αποφασιστική και με συνέπεια εφαρμογή της πολιτικής μας για συναδέλφωση, συνενόηση και ειρήνη Τα βάσανα του λαού μπορούν να τελειώσουν μέσα στα 1949 και η Ελλάδα να δει φως και λευτεριά, όταν όλοι οι πατριώτες και πατριώτισσες κάνουν ως το τέλος το καθήκον τους» τσος Βατουσιανός, ενώ στα λόγια συμφωνούσαν με την κομματική γραμμή στην πράξη την χτυπούσαν και δεν την εφάρμοζαν. Ήταν φανερό πως χωρίς ανελέητο αγώνα ενάντια σ' όλες τις εκδηλώσεις του υπορτουνισμού δεν μπορούσε ο ΔΣΕ να κερδίσει την αποφασιστική καμπή στα 1949.

Η 5η Ολομέλεια ξεκινώντας από την αωστή διαπίστωση ότι δεν μπόρεσε ο ΔΣΕ να ανατρέψει τον εχθρό στα 1949, γιατί έλειψαν οι απαραίτητες εφεδρείες, έβαλε στο κέντρο των καθηκόντων τη λύση αυτού του σοβαρού προβλήματος:

«Να εξασφαλίσουμε κατά περιοχή, μεραρχία και ΓΑ τις εφεδρείες που προβλέπει το σχέδιό μας. Οποιαδήποτε καθυστέρηση στο σημείο αυτό θα έχει τις συνέπειες που είχε και το 1948 Η αξία του κάθε πολιτικού και στρατιμιτικοί πγέτη και του κάθε στελέχους μας θα κριθεί με βάση την ανταπόκριση του στο κύριο αυτό καθήκου*

Μετά την 5η Ολομελεια, συνήλθε στο Βίτσι στις 5 -6 Μάρτη του 1949 η Β΄ Κομματική σύσκεψη των καθοδηγητικών στρατιωτικών και πολιτικών στελεχών του ΔΣΕ.

Η στρατηγική επιδίωξη που έβαλε τόσο η 5η Ολομέλεια, όσο και η Β σύσκεψη ήταν να κερδίσει ο ΔΣΕ την αποφασιστική καμπή μέσα στα 1949.

Το σχέδιο για την πραγματοποίηση αυτής της στρατηγικής επιδίωξης μπορούμε να το γωρίσουμε βασικά σε δύο μέρη:

α) Ασταμάτητο πόλεμο, για φθορά του εχθρού και επιτάχυνση της αποσυνθετικής πορείας που είχε αρχίσει μέσα στον μοναρχοφασιστικό στρατό. Μεταφορά του πολέμου μέσα στις πόλεις, με μεγάλες επιθετικές επιχειρήσεις, με το μικροπόλεμο των ομάδων Π.Ε. πόλεων και υπαίθρου, με τις αναπυγκροτούμενες κομματικές οργανώσεις στις πόλεις. Λύση του προβλήματος των εφεδρειών, μέσα στον παραπάνω πόλεμο, με την μαζική στρατολογία και το λιγόστεμα των απωλειών Ποιοτικό ανέβασμα των στελεχών και μαχητών μέσα στη μάχη με εντατική εκπαίδευση. με ανάπτυξη της πολιτικής δουλιάς

β) Σοβαρή εξάντληση, σπάσιμο της εχυρικής επιθετικής ορμής. στην Πελοπόννησο - Ρούμελη -Θεσσαλία. 'Αγριο μάτωμα και τσάκισμα της μεγάλης εχθρικής εκστρατείας στα 1949 στο Βίτσι και στο Γράμμο και στρατηγική αντεπίθεση για ανατροπή του έχθρου, με πλατύ ελιγμό προς 'Ηπειρο και απελεύθερωσή της. Αυτό το στρατηγικό σχέδιο ήταν σωστό, όπως ήταν σωστή και η αντίστοιχη ταχτική σ' αυτό το διάστημα Ο ΔΣΕ ανάπτυξε την πιο μεγάλη και πολυπλευρη δράση και κατάφερε στον εχθρό εξαιρετικά βαριές απώλειες Και εδώ όμως δεν μπόρεσε να λύσει τα δύο βασικά προβλήματα, την εξασφάλιση των απαραίτητων εφεδρειών και τον ανεφοδιασμό των τμημάτων μας στην Κεντρική και Νότια Ελλάδα. Παράλληλα έγιναν λάθη στην διεύθυνση των επιχειρήσεων, που είχαν συνέπειες, αλλά όχι αποφασιστικές. Το σοβαρότερο λάθος ήταν πως άφησε ο ΔΣΕ 4 - 5000 μαχητές στη Ρούμελη - Θεσσαλία με αποτέλεσμα να πάθουν εκεί σοβαρές ζημιές και να μην ενισχυθεί το κύριο μέτωπο στο Βίτσι και στο Γράμμο. Ο ΔΣΕ ηττήθηκε στρατιωτικά. Στις 29 Αυγούστου στα 1949, το κόμμα αποφάσισε να σταματήσει τον ένοπλο αγώνα, και οι κύριες δυνάμεις του ΔΣΕ, συνταγμένα και διατηρώντας τον οπλισμό τους, πέρασαν ανέπαφες στην Αλβανία, χωρίς να μπορέσει ο μοναργοφασισμός να τον εξοντώσει.

ένοπλου αγώνα, το μαχητικό σάλπισμα, παλλαίκου ξεσηκωμου για την λευτερία της Ελλάδας.

Η ταχτική του ΔΣΕ σ' αυτό το διαστημά που εξετάζουμε χωριζεται σε τρία μέρη.

α) Ταχτική κλεφτοπόλεμου, είτε όπως την ονόμασαν οι μαχητές, μικροπόλεμου. Αυτός ο μικροπόλεμος διεξάγονταν αδιάκοπα σ΄ όλη την Ελλάδα και από όλα τα τμήματα του ΔΣΕ.

β) Η ταχτική της ενεργητικής άμυνας. Αυτή ήταν η ταχτική των τμημάτων του ΔΣΕ στο Καίμάκτσαλαν, στην Μουργάνα, στη Βορεια Πίνδο, στο Βίτσι, στην Κορωνα, στο Μπέλλες, στο Σακαραλία και στη Θράκη, αλλά μόνο σταν αντιμετώπιζαν εχθρικές εκστρατείε.

γ) Η παρτιζάνικη ταχτική επίθεσης. Αυτή ήταν ταχτική όλων των τμημάτων του ΔΣΕ, σ' όλη την Ελλαδα και στην πρώτη γραμιή των τμημάτων που βρίσκονταν στη Μουρκάνα, στη Βόρεια Πίνδο, στο Βίτσι, στο Καίμάκτσαλαν, στη Κορώνα, στο Μπέλλες κ.λπ. και που χρησιμοποιούσαν αυτούς του, ορεινούς όκγους σαν ορμητήρια.

Η ταχτική του κλεφτοπολεμου μικροπολέμου πλουτίστηκε με νέα στοιχεία. Τα κυριότερα ήταν:

 Παρενοχλητικές νυχτερινές κρούσεις κατά εχθρικών θέσεων για φθορά, εκνευρισμό, κούραση, σπατάλη εχθρικών πυρομαχικών, για αποκάλυψη τοι εχθρικού σχεδιου πυρός, για διευκόλυνση μεγαλυτερων καταδρομικών είτε άλλων επιθετικών ενεργειών τοι ΔΣΕ Αυτές οι κρούσεις γίνονταν με μικρές ο2) Τη σωστή διάταξη των έμψη χων δυναμεών και των μέσων πυρος, υστερα από σωστή μελετή του εδάφους και σωστή εχτίμηση των ε χθρικών προθέσεων, δυνάμεων και μέσων.

 Το κράτημα των θέσεων μότο αυτό εξυπηρετοίσε το βασικό σκοπο που επιδίωκε, δηλαδή τη φίιορα του εχθρού.

4) Την ισχυρή, σταθερή, ψυχραιμη μετωπική αντιμετώπιση του έπιτιθέμενου εχθρού, με σινδιασμ πλευρικών και από τα νώτα γα.+... μάτων με ελαφριές δυνάμπης πουστην καταλληλή στιγμή συνουαζο-VTOV HE TORIKES OVTERIBEDERS 11 KG ταλληλότερη στιγμή τέταιν αντέπιbedewy near otas explains some σμένος από τι απώλευς και την κουραση βρισκόταν στο τελευταία αλμα εφόδου κατά της πέσης πολ κρατούσε ο ΔΣΕ, γιατί τοτε δεν ηtay devate va uncornpright and πιφά όλμων, πιροβόλων, αέροπαplus, yiati ba néptave kul oto ki-WARL TOL.

5) Την υποχωρητική κίνηση περασματός από την μια στην άλλη θέση Αυτή η κίνηση ήταν το δυο σκολάτερο στοιχεία της ταχτικής της ενεργητικής άμινας

6) Ισχυρή ανταρματική άμυνα, με όλα τα διαθέσιμα μέσα.

 Ισχυρή οργάνωση της ανταεροπορικής άμυνας με όλα τα διαθέσιμα μέσα.

8) Την υποστήριξη των τμηματων του κύριου μετώπου με δράση όλων των άλλων δυναμεών στην υπολοιπη Ελλάδα, για φθορά του τστικό σημέιο του στογού, παρακαμητοντας και ως ένα βαθμό αδιαφορώντας και για τις μικοοαντιστααεις ποι είμε τοποθετήσει ο εχθρος για προκαλόψη του κύριου στόγου για προκαλόψη του κύριου στόγου για προκαλόψη του κύριου στόγου για προκαλόψη του κύριου στόγου

δ) Παραπλανητικά χτυπημετά με μεκρές δυνάμεις για να κριφτεί από τον εχθρό η κατεύθυντη του κύριοι γτυπηματός

τ) Ελιγμος μολις τελειών τη αποστολή με στιδιο παραπλάνηστις των εχθρώ και ελεδριστικό αγώνα ει άντια στις εχθρικές δενάμεις που κινούνταν, για χτιπήμα του τμημάτου τος ΔΣΕ πος ελισσονταν.

στη Οι πασετικής εκεργείες γινοτην κορμής την νόχτα στητί έτση καλύπτοντον η κύνηση των τμηματον του ΔΣΕ, και κοιπόδετερωνόνταν η αεροπασία και το τγθρικό πυροβολικό σε μεγάλο βάθμο.

Γενικά πρίπει να τονίσουμε πως για να είχαν επίτεχία τέτους, επίθετικές ενεργέες ήταν ευτελώς άπαρατητά και τα έξη:

Σχοκαπτική αναγοφρισή στοχου Εξασφάλιση απαραιτητών πληροφοριών Σώστο σχέδιο ένεργιας Ερασφάλιση αδιασπαστης πινδέσης με τα επιτιθέμενα τμηματα και συντονίσμος των ένεργειών τως Ύπαρξη εφεόρεία, στα χέρια της διοίκησης που διεύθυνε τη μαχη. Ασκησή των τμηματών για τετούες επιθετικές ενέργειες σε έδαφος ύσο το δύνατο παρόμοιο με τον πραγματικό στόχο. Γερή επαγρυτύηση, Γερή πολιτική δουλία, Διαυφτίση, στον εγθρό και κατά την

ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΣΤΟ ΜΑΛΙ -ΜΑΔΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ

ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΣΤΙΣ 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1949

Από την ήττα του μοναρχοφασισμού στο Μάλι - Μάδι μέχρι την ιποχώρηση, αναπτοχθηκε η πιο μεγάλη και πολυμορφη δράση του ΔΣΕ Σ' από το χρονικό διάστημα ο ΔΣΕ έδωσε τις πιο πολλές και πιο μεγάλες επιθετικές μάχες τοι και αστιμετώπισε την παι μεγάλη μοναργοφασιστική εκστρατεία. Σε 335 μέρες ο ΔΣΕ έδωσε 1300 μάχες και τικός μικροεπιθεσεις, κροισείς και σαμποτάς Η τολεμική δράση του πλοιτίσε την ταχτική τοι με νέα στοιχεία. Τρτο είναι βασικά αυτά τη νέα στηιχεία.

Η ταχτική για την αλωση γερά οχυρωμένης πόλης. Η ταχτική για την κατάληψη γερά σχυρωμένου υψώματος. Η ταχτική πλατιού κυκλωτικού ελιγμού.

Αυτή η όραση του ΔΣΕ έφερε μεναλη αναταραχή στο εχθρικό στρατοπεδο. Οι περισσότεροι στρατηγοι μια αειρα ταξίαρχοι και αλλοι αξιωματικοί τοι μοναρχοφασισμού διώχτηκας απ' τως στρατό πας ιπειθείου τη, ήττα, στο Μάλι - Μάδι. Οι φαντάροι κωι κατώτεροι αξιοματικοί άρχισας στάσεις και αλλές εκδηλοστες ποι καταστελλοντας με πραγματικές σφαγές, που γινόττας με δίκες και χωρίς δίκες. Οι κι βερνήσεις αυεβοκατέβαινας κω η φαγωμάρα δυνάμωνε αναμέσα στα μοναρχόφασιστικά κόμματα. Η Η 5η Ολόμελεια σωστά ειδε τον κίνδυνο του οπορτουνισμού και τόνισε ότι

 Πρέπει να τσακίσουμε κάθε λιποψυχία κάθε πνεύμα για συνθηκολογηση και υποταγή, κάθε πανικόβλητο και οπορτουνιστή, μέσα στις ίδιες της γραμμές μας =

Η 5η Ολομέλεια έβαλε σαν βασικό καθήκον την πάλη κατά του οπορταυνισμού γιατί ο Βαφειάδης που έσπασε στο κατακόρυφο των μεγάλων μαχών στη Βόρεια Πίνδο το καλοκαίρι του 1948, για να καλύψει τον πανικό του, έφτιασε οπορτουνιστική πλατφόρμα που σ' αυτή δήλωσε ότι ο μοναρχοφασισμός είγε πετυγει πολιτικοστρατιωτική σταθερότητα, και γιαυτό ο ΔΣΕ έπρεπε να διαλυθεί σε μικροομάδες και ότι ο αγώνας για την απελειθέρωση της Ελλάδας ήταν ματαιος και μόνα με ένοπλη εξωτερική βοηθεια θα μπορούσε να νικήσει το κί-VTHUA.

Από την άλλη πλευρά η Χρύσα Χατζηβασιλείου, φορέας πανικού και οπορτουνισμού, μέσα στην 5η Ολομέλεια εκδήλωσε συμφιλιωτικές τάσεις προσπαθώντας να αμβλύνει την πάλη κατά του οπορτουνισμού, γιατί ήταν πάλη ενάντιά της Η κομματική καθοδήγηση στην Αθήνα ήταν πνιγμένη στον οπορτουνισμό. Μια σειρά, αλλά κομματικά στελέγη, όπως ο Μή-

Για τις βασικές αιτίες αυτής της στρατιωτικής ήττας αναφέρθηκαν ΣΙΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΣΤΗΝ 7η ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Με την πραγματοποίηση πορείας στους δρόμους της Αθήνας, την Παρασκευή στις 11 του Σεπτέμβρη κορυφώθηκαν οι εκδηλώσεις καταγγελίας της φασιστικής χούντας της Τουρκίας.

Η πορεία προετοιμάστηκε σε δύο συσκέψεις στις οποίες συμμετείχαν σχεδόν όλες οι Τούρκικες και Κουρδικές - πολιτικές οργανώσεις που βρίσκονται στην Ελλάδα, καθώς και από τις Ελληνικές η ΟΑΚΚΕ, το ΚΚΕ Εσωτερικού - Ανανεωτική Αριστερά, το ΚΚΕ (μ-λ), η Κ.Ο. Μαχητής, η Ομάδα συντρόφων της άκρας αριστεράς και η ΣΑΚΕ.

Στην πρώτη σύσκεψη καθορίστηκε το περιεχόμενο της αφίσσας και επόμενα το πολιτικό πλαίσιο της εκδήλωσης. Η παρέμβαση της ΟΑΚΚΕ ήταν καθοριστική για την διαμόρφωση μιας σωστής πολιτικής πλατφόρμας. Με συνθήματα ενάντια στην φασιστική χούντα, το σωβινισμό και τον πόλεμο διαμορφώθηκε η βάση για την πραγματοποίηση της πιο πλατιάς δυνατής ενότητας, σε πραγματικά αντιφασιστική κι αγωνιστική βάση.

Το γεγονός όμως ότι για πρώτη φορά διαμορφωνόταν μια τόσο ευνοϊκή συνθήκη, για μια τόσο πλατιά ενότητα του τουρκικού αντιφασιστικού κινήματος που δρα στην Ελλάδα, δεν μπορούσε ν' αφήσει αδιάφορους τους ψεύτικους φίλους του τούρκικου λαού. Με παρέμβαση του σοσιαλφασιστικού ψευτοΚ-ΚΤ και ύστερα από υπαναχώρηση ορισμένων τούρκικων οργανώσεων. έγινε προσπάθεια να ελεγχθεί το πολιτικό πλαίσιο της διαδήλωσης. Θέλησαν να επιβάλλουν με τον πισ αυταρχικό και θρασύ τρόπο μια ορισμένη συνθηματολογία και να απαγορέψουν κάθε άλλη. Στόχος τους ήταν να φιμώσουν αρχικά το ΚΚΤ/ΜΛ που έχει συνθήματα ενάντια και στον σοσιαλιμπεριαλισμό και υπέρ του ένοπλου λαϊκού πόλεμου, αλλά και να απομονώσουν έτσι και εκείνες τις φωνές που καταγγέλουν στην Ελλάδα όχι μόνο τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, αλλά και το Ρώσσικο σοσιαλιμπεριαλισμό σαν τους μεγαλύτερους εχθρούς της ανθρωπότητας

Μια τέτοια απαγόρευση δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή ούτε από την ΟΑΚΚΕ αλλά και ούτε από το σύνολο των δυνάμεων που έχουν γνωρίσει την πραχτική του σοσιαλφασισμού. Διαμορφώθηκαν έτσι δύο μέτωπα. Από τη μια το σύνολο

εκείνων των τούρκικων και κούρδικων οργανώσεων που δέχτηκαν να παίξουν ένα άσχημο πολιτικό παιχνίδι κάτω από την ηγεμονία του «Κ«ΚΤ κι από την άλλη το σύνολο των ελληνικών οργανώσεων, που προαναφέρθηκαν, μαζί με το ΚΚΤ M-A

Μπροστά στο ενδεχόμενο της πραγματοποίησης δύο ξεχωριστών διαδηλώσεων, πράγμα το οποίο οισιαστικά θα σήμαινε την απομόνωση του σοσιαλφασιστικού «Κ«ΚΤ. επικράτησε η συμβιβαστική και υποχωρητική πρόταση της ενιαίας διαδήλωσης, όπου όμως το ΚΚΤΜ.Λ θα βρισκόταν σε απόσταση από τις άλλες τούρκικες οργανώσεις οι οποίες μάλιστα θα είχαν τη θέση του επικεφαλής της ποpeias.

Ετσι έγινε η διαδήλωση με αρκετή μαζικότητα και αγωνιστικότητα. Το μπλοκ της ΟΑΚΚΕ συμμετείχε στην πορεία μαζί με το μπλοκ του ΚΚΤ/Μ-Λ με αγωνιστικότητα και με τα συνθήματα:

- ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ ΤΗΣ TOYPKIAE
- ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ Ε-NOMENOI ENANTIA ETON ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙ-ΣΜΟ
- ΚΑΤΩ ΟΙ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑ-MEIE
- ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ Α-ΓΩΝΑΣ ΚΟΙΝΟΣ ΟΙ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ
- ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ EIPHNH - EIPHNH ME THN TOYPKIA
- ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΝ ΦΕΡ-ΝΟΥΝ ΑΜΕΡΙΚΗ - ΡΩΣΙΑ TOYPKIA - JPAN - XIAH - A-
- ΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΠΑΛΕΥΟΥΝ ΚΑΙ NIKAN.

- ПРОКНРУЕН THE OAKKE -

ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΚΟΙΝΟΣ ΟΙ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ

Εργαζόμενοι Δημοκράτες.

ς στην Τουρκία είναι η πιο ωμή μορφή της κυριαρχίας των

Ενας Λαϊκός Επαναστατικός Στρατός κάτω από Κομματική καθοδήγηση

LYNEXEIA AITO DEA, J

H 61 MOI 7 OLOHENEIA THSKETS ΚΚΕ Αυτές συνοπτικά είναι:

Η μη λύση του προβλήματος των εφεδρειών, η μη λύση του προβλήματος του ανεφοδιασμού των τμημάτων του ΔΣΕ στην Πελοπόννησο Ρούμελη - Θεσσαλία Η ανοιχτή ολοκλήρωση της προδοσίας του Τίτο. Η τεράστια αγγλοαμερικάνικη ιμπεριαλιστική ενίσχυση στον μοναργοφασισμό.

Μαζί μ' αυτές τις βασικές αιτίες της στρατιωτικής ήττας, έπαιξαν ρόλο και μια σειρά από άλλα λάθη και αδυναμίες ιδιαίτερα στην οργάνωση και την διεύθυνση των μα-YOV

Ο ΔΣΕ έδωσε ένα σκληρό και εξαιρετικά άνισο ένοπλο αγώνα 'Εναν αγώνα γεμάτο πρωϊσμούς και αυτοθυσία. Έναν αγώνα που έδωσε και δίνει πολύτιμη πείρα για τους μελλοντικούς αγώνες.

Παρά την στρατιωτική ήττα ο

Ο ΔΣΕ ΚΑΙ ΤΟ ΚΚΕ

(Από την μπροσούρα ΟΛΟΙ ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ! ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ!)

Το κόμμα μας, κόμμα της εργατικής τάξης και του εργαζόμενου λαού, εμψυχωτής, οργανωτής και πρωταγωνιστής στο λαϊκοαπελευ-

θερωτικό αγώνα του λαού μας, συνεργάζεται στην πάλη αυτή με όλα τα άλλα λαϊκά δημοκρατικά κόμματα και οργανώσεις και σαν πρωτοπόρα δύναμη στην αποφασιστική αντιπαράθεση ενάντια στην ξενική κατοχή και το μοναρχοφασισμό φέρει το κύριο βάρος και την κύρια ευθύνη στον αγώνα αυτόν και κατά συνέπεια και την κύρια ευθύνη για το ΔΣΕ και την επιτυχία της αποστολής του. Και πριν απ' την 3η Ολομέλεια της ΚΕ μας, μα πιο ολοκληρωτικά, απ' την 3η Ολομέλεια και δω, όταν πια και για τους πιο καθυστερημένους έλληνες έγινε ολοφάνερο ότι οι ξένοι ιμπεριαλιστές και οι μοναρχοφασίστες λακέδες τους απόκλειαν κάθε δρόμο για μια δημοκρατική συνεννόηση πάνω στο εσωτερικό μας πρόβλημα, το κόμμα μας μετατόπισε οριστικά το κέντρο της πάλης του στο στρατιωτικοπολεμικό τομέα, στην με όλα τα μέσα ενίσχυση και στο δυνάμωμα του ΔΣΕ. Κινητοποίησε όλες τις κομματικές δυνάμεις για τη δουλιά αυτή και καταδίκασε αποφασιστικά τις οπορτουνιστικές ταλαντεύσεις και τους δισταγμούς, που υπήρχαν μέσα στις γραμμές μας, σχετικά με την ολοκληρωτική προσήλωση στην ένοπλη πάλη, σαν υποχώρηση και συνθηκολόγηση μπροστά στον εχθρό. Και αυτό το χαρακτήρισε σαν ασυμβίβαστο με την ιδιότητα του μέλους του ΚΚΕ. Από τότε πέρασαν αρκετοί μήνες και, παρά το γεγονός ότι έχουμε μια ορισμένη καλυτέρευση, όμως τ αποτέλεσματα της δουλιάς μας δεν μπορούμε να τα θεωρήσουμε ικανοποιητικά. Έγινε λόγος στην αρχή για τα λάθη και τις ελλείψεις που παρουσιάζουμε και για την ανάγκη να τα χτυπήσουμε, να τα διορθώσουμε προς τις δύο κατευθύνσεις που παρουσιάζονται. Στην υποτίμηση της δύναμης του λαού, πράγμα που οδηγά στο γονάτισμα μπροστά στον εχθρό και στις αδυναμίες που παρουσιάζουμε μέσα στο ΔΣΕ, όπου οι γραφειοκρατικές μέθοδες δουλιάς και καθοδήγησης και η απόσπαση των ηγετικών στελεχών απ' τη βάση, στέκονται σοβαρό εμπόδιο στο να ξεδιπλώσει ο στρατός μας όλες τις δυνατότητές του και όλη τη δύναμή του στην προσπάθειά του για την νίκη. Χρειάζεται γερή προσπάθεια στην ιδεολογική δουλιά και στον οργανωτικό τομέα για να ξεριζώσουμε τις παρεκκλίσεις και τις διαστρεβλώσεις αυτές απ' τη γραμμή μας και για να ευθυγραμμίσουμε έτσι το μέτωπό µac. Για να κερδίσουμε τον πόλεμο πρέπει να φτιάσουμε γερό λαϊκο επαναστατικό στρατό. Αυτό είναι κάτι το καινούργιο για μας και στο έργο μας αυτό πρέπει ν' αποφύγουμε και τα λάθη που έγιναν στον

πίστη στις δυνάμεις του και στην η-

γεσία του συνέγισε τον αγώνα για

το ψωμί, τη λευτεριά, την ειρήνη.

πήρχαν οι Κουκουέδες που δού-

λευαν μέσα στην πιο σκληρή παρα-

νομία μέσα στο λαό, οδηγητές στην

λαϊκή πάλη. Μέχρι που η ρεβιζιο-

δολοφόνησε τον τιμημένο αρχηγό

του Ν. Ζαχαριάδη, και διέγραψε χι-

λιάδες μαχητές του ΔΣΕ και μέλη

Το ΚΚΕ έπαψε να υπάρχει. Ο-

λες οι αγωνιστικές παραδόσεις του

λαού μας θάφτηκαν από τον ρεβι-

ζιονισμό για να χτυπήσουν την ε-

πανάσταση και τον μπολσεβικισμό.

κή, η κουκουέδικη αλήθεια θα

θριαμβεύσει» (Ν. Ζαχαριάδης).

Όμως +η αλήθεια η κομμουνιστι-

TOU KKE.

ΕΛΑΣ και που ως ένα βαθμό μας βαρύνουν σήμερα σαν κληρονομιά. Ο βασικός κίνδυνος που απειλεί εδώ το ΚΚΕ είναι να χάσουμε την επαναστατική αυτοτέλεια και την κομμουνιστική κομματικότητά μας και να υποταχτούμε στις γραφειοκρατικές και αντιλαϊκές επιδράσεις για τους τρόπους και μέθοδες οργάνωσης, καθοδήγησης, ιεράρχησης. στελέχωσης και στρατιωτικοπολεμικής επίδοσης του ΔΣΕ, επιδράσεις που μας έρχονται απ' τον αστικό στρατό και σαν άμεση παράδοση απ' τον ΕΛΑΣ. Υπάρχει κίνδυνος να χάσουμε, όχι τον τυπικό, μα τον ουσιαστικό διευθυντικό ρόλο μέσα στο ΔΣΕ, να χάσουμε το κομματικό μας πρόσωπο, να ξεγάσουμε τις δοκιμασμένες κομμουνιστικές και λαϊκοδημοκρατικές μέθοδες επαναστατικής δουλιάς, καθοδήγησης και οργάνωσης και μπροστά στις αναμφισβήτητες δυσκολίες που παρουσιάζει για μας η καινούργια δουλιά μέσα στο στρατό, να υποταχθούμε στο στείρο γραφειοκρατισμό, στο αντιδραστικό πνεύμα στρατιωτίστικης αντίληψης για τη δουλιά αυτή.

Τον κίνδυνο αυτόν πρέπει και μπορούμε να τον παραμερίσουμε αποφασιστικά. Αυτό θα γίνει όταν πιάσουμε πολιτικά τη βάση, τη συνειδητοποιήσουμε και τη σηκώσουμε. Όταν τα στελέχη μας στρατιωτικά και πολιτικά, σταματήσουν την απομόνωση, την απόσπασή τους απ' τους κατώτερους. Όταν παραμερίσουν τα γραφειοκρατικά χωρίσματα και την γραφειοκρατική. «πολυτέλεια» που δημιουργούν γύρω τους και δεθούν με τους μαχητές τους, σε ένα ενιαίο συναγωνιστικό, λαϊκοδημοκρατικό πολιτικό και μαχητικό σύνολο που θα ξεσηκώσει όλο το στρατό μας έτσι όπως το θέλει ο υψηλός λαϊκός και απελευθερωτικός προορισμός του. Οχι ξεχώρισμα και διάκριση των στελεχών απ' τη βάση. Μα ψυχική και αγωνιστική ενότητα μαζί τους, όπου ο καθένας ξέρει και καταλαβαίνει τον εαυτό του στη θέση που τον βάζει το κίνημα, σαν απαραίτητο κρίκο στο ζωντανό οργανισμό, που με πειθαρχία και συναίσθηση της ευθύνης κάνει και αυτός το έργο του, που αποτελεί συστατικό κομμάτι στο κοινό έργο για την απελευθέρωση του λαού και της πατρίδας. Αποστολή μας στο στρατό δεν είναι να γίνουμε εμείς οι κομμουνιστές χειρότεροι, να χάσουμε την ανώτερη κομμουνιστική κομματικότητά μας και να υποταχτούμε σε ξένες επιροές, να δεχτούμε και να χρησιμοποιήσουμε ξένες μέθοδες. Αποστολή μας είναι να σηκώσουμε ολόκληρο το ΔΣΕ, το κάθε στέλεχος και τον κάθε μαχητή του, να τους σηκώσουμε σαν συναγωνιστές, σαν συμπολεμιστές, σαν λαϊκοδημοκρατικούς αγωνιστές και σαν στρατιώτες του λαϊκοαπελευθερωτικού στρατού σε ανώτερο επίπεδο, να τους κάνουμε ολοένα καλύτε-

ρους στην συναισθήση και στην εκπλήρωση της αποστολής τους και να γινόμαστε και μεις κάθε μέρα καλύτεροι. Στην προσήλωσή μας για να εφαρμόζεται ακέραια η γραμμή μας είμαστε αδέκαστοι. Χτυπάμε και καυτηριάζουμε τις οικογενειακότητες, την αλληλοανοχή, τις παρεκτροπές και την αλληλοκάλυψη ευθυνών, πράγμα που παρατηρείται σήμερα ανάμεσα σε -γνωστούς και φίλους-, που δε θέλει να δυσαρεστήσει ο ένας τον άλλον γιατί κάποτε μπορεί να τον χρειαστεί Τέτοια πράγματα μόνο στο μοναρχοφασιστικό στρατό γίνονται και είναι για το ΔΣΕ απαράδεχτα και ασυμβίβαστα με τη λαίκοδημοκρατική ηθική μας Αγριπνος φύλακας της ηθικής αυτής μέσα στο ΔΣΕ είναι πρώτος ανάμεσα στους άλλους ο κομμουνιστής. το μέλος του ΚΚΕ.

Μέσα σε λίγα χρόνια η ιστορία βάζει το ΚΚΕ, βάζει εμάς τους κομμουνιστές, μπροστά σε νέα αποφασιστική δοκιμασία. Την πρώτη φορά δεν τα καταφέραμε καλα αν και ο λαός πάλαιψε πρωικά το γιτλεροφασίστα καταχτητή και την ιμπεριαλιστική ένοπλη αγγλική εισβολή. Σήμερα υπάργουν ξανά όλες οι δυνατότητες για τη νίκη. παρ' όλο που οι συνθήκες είναι πιο δύσκολες. Τη νίκη θα την αποσπάσει ο λαός και θα την κερδίσει ο ΔΣΕ. όταν εμείς οι κομμουνιστές, επικεφαλείς όλων των λαϊκών αγωνιστών, διορθώσουμε τα περασμένα λάθη, ξεριζώσουμε τις ελλείψεις. συγκεντρώσουμε όλους τους εργαζόμενους και τους πατριώτες Έλληνες γύρω απ' τη σημαία της ανεξαρτησίας και της δημοκρατίας

και οργανώσουμε με την σκληρή δουλιά, την αυτοθυσία και τον ηρωισμό, που διακρίνει τους κομμουνιστές, το ΔΣΕ, στην ανώτερη ηθικά, πολιτικά και στρατιωτικά, εκείνη δύναμη που θα συντρίψει το μοναρχοφασισμό και θ' απαλλάξει τη χώρα απ' την ξενική κατοχή. Ο Στάλιν λέει: «Στρατός που ξέρει γιατί πολεμά είναι ακατανίκητος».

Στα χέρια τα δικά μας είναι να φτιάξουμε το ΔΣΕ τέτοιο στρατό ακατανίκητο. Η ηρωική πάλη του ΔΣΕ δείγνει πως ο εγθρός δεν μπόρεσε πουθενά να μας νικήσει από παληκαριά δική του. Μα αυτό δε φτάνει. Πρέπει να τον συντρίψοιμε για να ελευθερώσουμε την πατρίδα μας

11 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΓΚ

SYNEXEIA AILO SEA T

Ο πρόεδρος Μάο ανάπτυξε παραπέρα το Μαρξισμό - Λενινισμό Η μεγαλύτερη συμβολή του Προέδρου Μάο στον Μαρξισμό ήταν η συστηματική θεωρία του για την συνέχιση της επανάστασης κάτω από την Δικτατορία του Προλεταριάτου, κου βρήκε για πρώτη φορά εφαρμογή στην αθάνατη παγκόσμιας σημασίας, Μεγάλη Προλεταριακή Πολιτιστική Επανάσταση Ο Πρόεδρος Μάο εφαρμόζοντας παραπέρα την μέθοδο της ταξικής ανάλυσης, μελέτησε τις αλλαγές στην εξέλιξη των βασικών αντιθέσεων στο σύγχρονο κόσμο, τις διαιρέσεις και ανακατατάξεις των διάφορων πολιτικών δυνάμεων καθώς και την πολιτική και οικονομική κατάσταση κάθε χώρας στα διεθνή πλαίσια, και σαν συνέπεια όλων αυτών έφτασε στο επιστημονικό συμπέρασμα που αφορά τη σημερινή στρατηγική κατάσταση στον κόσμο της γνωστής σαν θεωρίας των τριών κόσμων. Η θεωρία αυτή δίνει ένα σωστό προσανατολισμό στην διεθνή πάλη και διευκρινίζει με σαφήνεια τις κύριες επαναστατικές δυνάμεις, τους κύριους εχθρούς, και τις ενδιάμεσες δυνάμεις δίνοντας έτσι την δυνατότητα στην παγκόσμια εργατική τάξη να πραγματοποιήσει το πλατύτερο ενιαίο μέτωπα στους ταξικούς αγώνες στον παγκόσμιο στίβο ενάντια στους κύριους εχθρούς, τις δύο υπερδυνάμεις. Για όλα αυτά η Σκέψη Μάο Τσε Τούνγκ ήταν και είναι ο φάρος για την σοσιαλιστική επανάσταση και τη σοσιαλιστική οικοδόμηση. Είναι ένα ισχυρό ιδεολογικό όπλο για τους λαούς του κόσμου στην πάλη τους ενάντια στον ιμπεριαλισμό, το σοσιαλιμπεριαλισμό και όλους τους αντιδραστικούς. Είναι ένα ισχυρό ιδεολογικό όπλο για τους κομμουνιστές στην πάλη τους ενάντια στο ρεβιζιονισμό, ενάντια στο δογματισμό και τον εμπειρισμό. Είναι μια καινούργια κατάκτηση που εμπλουτίζει το θησαυροφυλάκιο της μαρξιστικής - λενινιστικής θεωρίας και αποτελεί την πιο πολύτιμη κληρονομιά του Μάο Τσε Τούνγκ για την εποχή μας. Η μνημειώδης συμβολή του Πρόεδρου Μάο στη θεωρία και την πραχτική της επανάστασης είναι αθάνατη. Πρέπει να κρατήσουμε ψηλά την μεγάλη σημαία της Σκέψης Μάο Τσε Τούνγκ και να την υπερασπίσουμε αποφασιστικά. Πρέπει να ακολουθήσουμε τις συμβουλές του: «να εφαρμόζουμε το Μαρζισμό και όχι το ρεβιζιονισμό - να επιδιώκουμε την ενότητα και όχι τη διάσπαση - να είμαστε τίμιοι και ειλικρινείς και να μην καταγινόμαστε με μηχανορραφίες .. Πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι: -ο ιμπεριαλισμός ο σοσιαλιμπεριαλισμός και όλοι οι αντιδραστικοί είναι χάρτινες τίγρεις. Φαινομενικά είναι τρομεροί, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι τόσο ισχυροί. Αν κυττάξουμε τα πράγματα από τη σκοπιά του μέλλοντος, βλέπομε πως ο λαός είναι πραγματικά ισχυρός και όχι οι αντιδραστικοί». Να έχουμε πάντα υπόψη μας το κάλεσμα του Μάο Τσε Τούνγκ - Λαοί όλου του κόσμου, υψώστε το ανάστημά σας, τολμήστε να αγωνιστείται, αψηφίστε τις δυσκολίες και προχωρήστε κατά κύματα. Τότε ολόκληρος ο κόσμος θα ανήκει στους λαούς. Τα τέρατα κάθε είδους θα σαρωθούν».

ΣΕΛΙΔΑ 4

στρατοκρατών, των φεουδαρχών και των εξαρτημένων από τον ψπεριαλισμό τμημάτων της αστικής τάξης, πάνω στους εργάτες και στους φτωχούς αγρότες. Ανεξάρτητα από τις μορφές που παίρνει αυτή η κυριαρχία, αυτοί πάντα έχουν την εξουσία, είτε λέγονται Εβρέν, είτε Ντεμιρέλ, είτε Erochit.

Αυτή η κλίκα είναι που πάντα ακροβατεί ανάμεσα στους ισχυρούς της γης για να διατηρήσει την ταξική της κυριαρχίακαι για να ικανοποιήσει τα σωβινιστικά της όνειρα. Ενάντια σε αυτή την κλίκα στρέφεται ο αντιφασιστικός αγώνας του Τούρκικου λαού σήμερα. Οι πρόσφυγες στην Ελλάδα είναι μαχητι κό κομμάτι αυτού του αγωνιζόμενου λαού που πληρώνει με το αίμα του και την ζωή του. Αν αυτή η κλίκα συντριβεί, πέρα από την απελευθέρωση του Τούρκικου λαού, αυτό θα σημάνει την εξαφάνιση του ενός παράγοντα διάσπασης αναταραχής και πολέμου στην περιοχή. Μιας και σήμερα αυτή η κλίκα στηρίζεται πιο πολύ στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό αυτό επίσης θα σημάνει το αδυνάτισμα ενός μεγάλου εχθρού των λαών του κόσμου.

Να γιατί είναι βασικό καθήκον του λαού μας να σταθεί στο πλευρό των Τούρκων επαναστατών. Αυτό όμως δεν φτάνει. Εμείς σαν Ελληνες έχουμε ένα ακόμα μεγαλύτερο καθήκον: Να τσακίσουμε τον άλλο παράγοντα αναταραχής και αντίδρασης στην περιοχή. Την στρατοκρατική, γραφειοκρατική και ξενόδουλη αστική τάξη της Ελλάδας. Ο σωβινισμός της είναι δίχως προηγούμενο στα Βαλκάνια. Σήμερα ο πιο μαύρος σωβινισμός έχει επικεφαλής του τον Παπανδρέου που ενώ εξακολουθεί να διατηρεί ακόμα θέσεις των ΗΠΑ, ακολουθεί στρατηγική υποταγής της χώρας στον Ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό, τον άλλο μεγάλο και μάλιστα πιο επιθετικό εχθρό της ανθρωπότητας.

Έτσι όμως οι δύο υπερδυνάμεις χρησιμοποιούν τις δύο σωβινιστικές κλίκες στην δικιά τους λυσασμένη αναμέτρηση για ηγεμονία.

Οι λαοί και στις δύο πλευρές του Αιγαίου πρέπει να συντρίψουν τον αωβινισμό, να ενωθούν ενάντια στις δύο υπερδυνάμεις, την Ρωσία και την Αμερική και να παλαίψουν αποφασιστικά για την ειρήνη ανάμεσα στις δύο χώρες.

Αν παρ' όλα αυτά οι αντιδραστικοί στην Ελλάδα και την Τουρκία τολμήσουν να εξαπολύσουν έναν πόλεμο και να ματοκυλήσουν τους δύο λαούς, τότε να ξέρουν κως θα συναντήσουν την μεγαλύτερη αντίσταση και τελικά θα συντριβούν.

Οι δυό λαοί αδελφωμένοι θα πάρουν τότε τις τύχες τους στα χέρια τους για να χτίσουν έναν κόσμο της λευτεριάς, της ειρήνης και της πραγματικής δημοκρατίας.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ.

- TO EPFO TOY MAO TEE TOYNEK EINAL AGANATO - ZHTO O MAPEIEMOE - $\Lambda ENINIEMOE - \Sigma KEYH MAO TEE$ TOYNEK

Η ΠΑΛΙΑ ΔΕΞΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΣΥΣΠΕΙΡΩΘΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

Αυτός ο τόπος έχει γνωρίσει από παλιά πολλούς οπορτουνισμούς και οπορτουνιστές, μέσα στα πλαίσια της ξενοδουλείας και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης.

Όσον αφορά όμως το στρατόπεδο της Δεξιάς και πιο συγκεκριμένα της «Νέας Δημοκρατίας», όλους φαίνεται να τους επισκι άζει ο σημερινός αρχηγός της, ο Μητσοτάκης.

Αυτός ο αρριβίστας και τυχοδιώκτης πολιτικός της αστικής τάξης, που όπως είναι γνωστό αναδείχτηκε σε ιδεολογικό υπονομευτή του κλασσικού Καραμανλισμού (ριζοσπαστικού φιλελευθερ ισμού), σε διασπαστή της ενότητας της παλιάς Δεξιάς (Στεφανόπουλος, Μπούτος, Ράλλης κ.λπ.) και σε πολιτικό μύωπα ολκής (συμμετοχή στον φιλορώσικο αντιτουρκισμό, κριτική για τον «φιλοαμερικάνο» Παπανδρέου! κ.λπ.) έρχεται τώρα και ανατρέπει μέσα σε μια μέρα όλα τα λόγια και έργα του.

Η ΣΤΡΟΦΗ

Ο Μητσοτάκης διάλεξε την Θεσ-/νίκη για να αντιπαραθέσει τις δηλώσεις του στην ομιλία του Α. Παπανδρέου στα εγκαίνια της Διεθνούς Έκθεσης και ταυτόχρονα προετοίμασε μια εμφάνιση αρχηγική - πρωθυπουργική, σαφώς ανώτερη σε όγκο και παλμό οπαδών και μελών της *Ν.Δ.» απ' αυτήν του ΠΑΣΟΚ.

Σ' αυτήν την «καταμέτωπο» αντιπαράθεση αρνήθηκε τον νεοφιλελευθερισμό, προσπέρασε γρήγορα τον σκέτο φιλελευθερισμό, που ο iδιος είχε προσδιορίσει σ' αντίθεση με τον Καραμανλισμό, και επέμεινε στον «ριζοσπαστικό φιλελευθερισμό- σαν ιδεολογικό στίγμα της «Ν.Δ.», πράγμα που ο ιδρυτής της Κ. Καραμανλής είχε καθορίσει εξαρχής. Συνάμα δεν υποτίμησε, ούτε υποβάθμισε την αξία μελλοντικής παρέμβασης του Καραμανλή. αλλά και την υπερτόνισε σε σχέση με παλιότερες δηλώσεις και τοποθετήσεις του.

Συνέχισε με την πρόταση για επάνοδο των διαγραμμένων και αποχωρησάντων σε άλλους καιρούς από την παράταξή του, επί της αρχηγίας του, με την επισήμανση ότι «είναι εύκολο να γίνει» αυτό. πράγμα που σημαίνει ο όρος που έβαλε, «άνευ όρων», μπήκε για λόγους προσωπικού γοήτρου και μόνον και χωρίς κανένα αντίκρυσμα στην ουσία.

Είναι επομένως κατανοητό ότι ο Μητσοτάκης αυτήν την περίοδο επιχειρεί μια πλατειά συμμαχία των διαφόρων τάσεων της Παλιάς Δεξιάς με την υπερκέραση και τον συμβιβασμό των υπαρχουσών αντιθέσεων απ' έξω και μέσα στο κόμμα του.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ «ΜΠΛΟΚ» ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΕΞΙΑΣ

σίας το «Κ«Κεξ στηρίζει το ΠΑ-ΣΟΚ. Παράλληλα η δήλωσή του ότι δεν έχει καμμιά υποχρέωση απέναντι στο «Κ«Κεξ για τις ψήφους των δημοτικών εκλογών, αν όχι διαζύγιο σημαίνει τουλάχιστον σοβαρό τσακωμό και διάσταση

Έτσι ερμηνεύεται και η συγκατάθεση του απέναντι στις επιλογές της φιλο - ευρωπαϊκής ομάδας του ΠΑΣΟΚ και η πρόσφατη επικρότηση της φιλο - ευρωπαϊκής πολιτικής του Ποττάκη.

Με λίγα λόγια ο Μητσοτάκης αρχίζει να διαχωρίζει στο σύνολό της πολιτικής σκηνής τις φιλορώσικες από τις φιλοδυτικές πολιτικές δυνάμεις, σ' αντίθεση με το παρελθόν που στηριζόμενος στις συμβουλές του Μπακογιάννη οδηγείτο συνεχώς σε αδιέξοδα και πελαγοδρομήσεις. Η «Ν.Δ. παρατάει τον συνολικό Αντι - ΠΑΣΟΚ αγώνα και αρχίζει μια περίοδο Αντι - Παπανδρεϊκής αντιπολίτευσης, χαμηλώνοντας την ένταση των πυρών της κατά της φιλο - ευρωπαϊκής ομάδας Αλευρά και χωρίς να ελπίζει στις εφεδρείες των πυρών του «Κ«Κεξ.

Και αν συγκεράσουμε την συγκρατημένη θετική αισιοδοξία της «Ακρόπολης», της Ελ. Βλάχου, της ΔΗΑΝΑ με τις διάφορες αποκλίσεις και τα χαρακτηριστικά τους, μπορούμε να πούμε ότι το σύνολο των διαγραμμένων και αποχωρησάντων δέχεται να ξανακαθήσει στο iδιο τραπέζι με την «Ν.Δ» για να συζητήσουν επί της προτάσεως Μητσοτάκη για ενότητα.

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΕΞΙΑΣ

Με την πολιτική αυτή επιχειρείται η παρεμβολή εμποδίων και φραγμών στο κρυφό σενάριο της Νέας Δεξιάς για την αιφνιδιαστική θεσμοθέτηση μιας όχι φιλολαϊκής, αλλά φιλορώσικης «απλής αναλογικής». Δηλαδή ενός συστήματος «απλής αναλογικής» με βάση όχι το μηδέν (0), αλλά κάποιο ποσοστό που να αποκλείει μικρές δυνάμεις μέσα στους κόλπους του λαού και που κυρίως να δίνει τη δυνατότητα μιας φιλο - ρώσικης συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ - «Κ«Κεξ - Ε.«ΑΡ». που το μικρότερο ποσοστό του καθενός απ' αυτούς (απέναντι στο μεγαλύτερο ποσοστό της Παλιάς Δεξιάς) αθροιζόμενο να έδινε πλειοψηφία και συγκυβέρνηση στην Νέα Δεξιά. Ο Μητσοτάκης με την πρότασή του για «ενότητα» θέλει να προλάβει την εξαγγελία της απλής αναλογικής, γιατί στην περίπτωση που θα τον προλάβει αυτή τότε δελεάζονται ισχυρά τα μικρά σχήματα της Παλιάς Δεξιάς για αυτόνομη κάθοΟ Μητσοτάκης με τις νέες πολιτικές δηλώσεις του στην Θεσσαλονίκη όχι μόνο ανατρέπει μ' έναν ριζικό τρόπο την μέχρι σήμερα σπασμωδική πολιτική του εντός και εκτός του κομματός του, αλλά συνάμα βάζει τις βάσεις για μια συνολική στροφή, για μια νέα πολιτική ρότα στην πορεία της Παλιάς Δεξιάς.

Μια νέα πορεία, που ενέχει χαρακτήρα στρατηγικής επιλογής για την Παλιά Δεξιά και τους Δυτικούς της προστάτες και που σηματοδοτεί τις επερχόμενες πολιτικές εξελίξεις με το πλησίασμα της ρήξης και το ξεκαθάρισμα των αντίπαλων στρατοπέδων, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμμιά αμφιβολία ότι η επερχόμενη σύγκρουση μεταξύ Νέας Δεξιάς (Παπανδρέου - Φλωράκης - Κύρκος) απ' την μια και Παλιάς Δεξιάς (Μητσοτάκης, Στεφανόπουλος, Ράλλης κ.λπ.) απ' την άλλην εγκυμονεί κινδύνους μεγάλους για τον λαό και την χώρα.

δο στις εκλογές και ταυτόχρονα ενθαρύνονται και άλλες φυγόκεντρες αντι - Μητσοτακικές τάσεις μέσα στη «Ν.Δ.» για αποχώρηση και ένταξη ή δημιουργία άλλων μικρών Παλαιο - Δεξιών σχημάτων.

Αλλά ακόμα και στην περίπτωση που οι ερχόμενες εκλογές γίνουν με «απλή αναλογική» ο Μητσοτάκης ελπίζει ότι, με την δυναμική της ενότητας στο Μπλοκ της Παλιάς Δεξιάς και την καλή εντύπωση, που θα έχει μέσα στο εκλογικό σώμα μια τέτοια «σύμπνοια», μπορεί να πάρει ένα ποσοστό λίγο πάνω (1% -2%) απ' το 50% και να έχει και τότε την πλειοψηφία.

Γίνεται έτσι κατανοητό ότι όπως η Νέα Δεξιά έχει προετοιμαστεί και ήδη προχωράει για την άλωση της πολιτικής εξουσίας, έτσι και η Παλιά Δεξιά προετοιμάζεται για απόκρουση αυτών των σχεδίων και σε τελευταία ανάλυση να πάρει αυτή την πολιτική εξουσία στον αστικό κρατικό μηχανισμό.

ΤΑ ΔΥΟ «ΜΠΛΟΚ» ΑΝΤΙ-ΜΕΤΩΠΑ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ Η ΣΥΓΚΡΟΥ-ΣΗ

Είναι γεγονός ότι δεν ήρθε καμμιά «επιφοίτηση αγίου πνεύματος» ούτε κάποιο «νυχτερινό όραμα» στο κεφάλι του Μητσοτάκη Η ξαφνική μεταστροφή του δεν ήταν προετοιμασμένη, ούτε ακολούθησε καμμιά προηγούμενη διαδικασία, που να προαναγγέλει κάτι τέτοιο. Κάθε άλλο μάλιστα. Όλα τα έργα και τα λόγια του έστρωναν τον δρόμο για να εξαγγελθούν και να γίνουν ακριβώς τα αντίθετα.

Εξάλλου ο Μητσοτάκης μέσα απ' την πανθομολογούμενη πολιτική του μετριότητα στην χάραξη μακροπρόθεσμων στρατηγικών δεν είχε δείξει το παραμικρό, που, σαν υπονοούμενο έστω, να προδιαθέτει για τις νέες δηλώσεις του και την γενικότερη στροφή του.

Κάποιος καθοδήγησε τον Μη-

άλλωστε και η πρόσφατη κήρυξη πολέμου της «Ακρόπολης» ενάντια στον Μητσοτάκη).

Μια πολιτική πίεσης στον Παπανδρέου βραχυπρόθεσμα, αλλά και αντιπαράθεσης απέναντι στον ανταγωνιστή του Ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό μακροπρόθεσμα.

Το μπλοκ της Νέας Δεξιάς, στηριζόμενο στις πλάτες του Ρώσικου ιμπεριαλισμού πατάει για τα καλά μέσα στο αστικό κράτος και την οικονομία της χώρας, ετοιμαζόμενο για την τελική του επίθεση με το πρόσχημα της «απλής αναλογικής». Ήταν επόμενο λοιπόν να υπάρξει τέτοια αντίδραση απ' τη μεριά της Παλιάς Δεξιάς υπό την καθοδήγηση του Δυτικού ιδιαίτερα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Επιταχύνεται έτσι η διαμόρφωση και το ξεκαθάρισμα των δύο μπλοκ. Το ένα τοποθετείται σύσσωμο απέναντι στο άλλο. Μετά αυτήν την στρατηγική τοποθέτηση δεν μένει τίποτε άλλο παρά να δοθεί το έναυσμα, η αφορμή για την σύγκρουση, τη ρήξη που θα έχει ολέθριες επιπτώσεις και θα συσσωρεύσει δεινά στον λαό και την χώρα.

Ένα νέο IPAN - IPAK μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας ή ένας νέος Λίβανος χτυπούν την πόρτα της χώρας. Τα αρπαχτικά όρνεα οι υπερδυνάμεις ΕΣΣΔ και ΗΠΑ είναι έτοιμες, με τα τσιράκια τους: Νέα Δεξιά και Παλιά Δεξιά, να κατασπαράξουν τον ελληνικό λαό προκειμένου να διεκδικήσει ο καθένας για δικό του λογαριασμό την στρατηγική θέση της Ελλάδας.

ΤΑ ΔΥΟ «ΜΠΛΟΚ» ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ

Όλοι αυτοί στηρίζονται στην παραπλάνηση και στον αποπροσανατολισμό του λαού. Γι' αυτό και οι προσπάθειες για μετατροπή του σε έρμαιο διχασμού ή σε κρέας για τα κανόνια τους θα έχουν κοντά ποδάρια. Ο λαός έχει την μεγαλύτερη ικανότητα να συσσωρεύει εμπειρία και να εξάγει ποιοτικά συμπεράσματα σε ευρεία, μαζική κλίμακα. Ο ελληνικός λαός παρά την δύσκολη θέση του και τα επερχόμενα δεινά του έχει γνώση και εμπειρία αντίστασης κι απάντησης σε όσους επιβουλεύονται αλυσίδες, που του φράζουν τον δρόμο στην ανεξαρτησία, την προκοπή και την δικαιοσύνη. Ο τελευταίος λόγος ανήκει σ' αυτόν, και πράγματι όλοι οι αντιδραστικοί θα τσακιστούν σαν χάρτινες τίγρεις, γιατί δεν έχουν μακοοπρόθεσμη και στρατηγική στήριξη στον λαό, γιατί και η Παλιά και η Νέα Δεξιά με τους προστάτες τους είναι εχθροί, καταπιεστές κι εκμεταλλευτές του λαού.

Στη διάσπαση του «Κ«ΚΕεσ, είχαμε δει με θετικό μάτι την δημιουργία του «Κ«ΚΕεσ - ΑΑ, σαν μια κάποια αντίσταση στον σοσιαλιμπεριαλισμό, που γίνονταν έστω και έξω από την συνείδηση της ηγετικής του ομάδας. Όμως μια σειρά από τελευταία γεγονότα και εξελίξεις σ' αυτό το κόμμα έρχονται να δείξουν πως όλο και πιο πολύ η ηγετική του ομάδα, βουτηγμένη μέσα στον ρεβιζιονισμό της «ανανέωσης» όχι μόνο δεν δείχνει να αντιστέκεται στον σοσιαλιμπεριαλισμό, αλλά αντίθετα χρησιμοποιείται απ' αυτόν, στα πολιτικά του σχέδια.

Αποκορύφωμα αυτής της στάσης ήταν η συνάντηση Μπανιά - Στουκάλιν, η οποία όπως ανακοινώθηκε έγινε σε «συντροφική ατμόσφαιρα», ενώ συμφωνήθηκε «η συνέχιση των επαφών και του διαλόγου και η διεύρυνση των σχέσεων».

Χαραχτηριστική είναι η δήλωση του Μπανιά που έγινε αμέσως μετά την συνάντηση με τον Στουκάλιν:

-Η σημερινή επίσκεψη του πρεσβευτή της Σοβιετικής Ένωσης, Βίκτωρ Στουκάλιν, στα γραφεία του ΚΚΕεσ. - Ανανεωτική Αριστερά και η συνάντηση που είχε με το κόμμα μας, είναι ένα γεγονός μεγάλης σημασίας, ουσιαστικής και συμβολικής. Η συνάντηση του Σοβιετικού πρεσβευτή με τις δυνάμεις της κομμουνιστικής ανανέωσης που είναι οργανωμένες στο ΚΚΕεσ - Ανανεωτική Αριστερά, αποτελεί γεγονός ενδεικτικό ενός νέου θετικού κλίματος που διαμορφώνεται στην Ελλάδα και διεθνώς. Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι από την διεύρυνση των σχέσεών μας -που βασίζονται στις αρχές της ισοτιμίας και στο σεβασμό των θέσεων και της φυσιογνωμίας της κάθε πλευράς- θα βγουν ενισχυμένες η φιλία ανάμεσα στους δύο λαούς και τις δύο χώρες, η ειρήνη, η πρόοδος και ο σοσιαλισμός=.

Μια τέτοια δήλωση πρέπει να ξεσηκώσει την αγανάχτηση όποιων ακόμα αντιρώσικων δυνάμεων υπάρχουν μέσα σ' αυτό το κόμμα. «Το νέο θετικό κλίμα που διαμορφώνεται στην Ελλάδα και διεθνώς = είναι το κλίμα του Γκορμπατσώφ, εκεί που σήμερα συμπυκνώνεται όλο το πρόβλημα στο «Κ«ΚΕεσ - Α. Α.

Η ηγετική του ομάδα με επικεφαλής τον Μπανιά προσπαθεί να περάσει τον «εκσυγχρονισμό» του Γκορμπατόωφ, σαν «ευρωκομμουνισμό» και να κερδίσει την εύνοια των Ρώσων στην Ελλάδα. Να σύρει και αυτό το κόμμα κάτω από την ομπρέλλα του σοσιαλιμπεριαλισμού. Είναι γι' αυτή την ομάδα «θετικό» η τεράστια διείσδυση πολιτική και οικονομική των Ρώσων στην Ελλάδα. Ένα μέρος άλλωστε αυτής της διείσδυσης είναι και η συνάντηση Μπανιά - Στουκάλιν. Είναι επίσης «θετικό το κλίμα» και διεθνώς, όταν οι ρώσοι μπεριαλιστές σφάζουν τους Αφγανούς αντάρτες και ρημάζουν αυτή τη χώρα, όταν στηρίζουν με κάθε τρόπο την φασιστική διχτατορία του Γιαρουζέλσκι, όταν προκαλούν όλους τους λαούς με το έγκλημα του Τσέρνομπιλ και ενισχύ συν συνεχώς, παρά τα νανουρίσματα, την πυρηνική πολεμική τους μηχανή. Όλα αυτά ξεχάστηκαν για την ομάδα Μπανιά, αρκεί που ο νέος «σύντροφός» του Στουκάλιν, δέχτηκε... ταπεινά να ανέβει το κατώφλι των γραφείων του «Κ»ΚΕεσ. - Α.Α. και να δικαιώσει έτσι την ύπαρξή του!

Η βάση όλης αυτής της στάσης αυτού του κόμματος είναι ο ρεβιζιονισμός του και ο αντισταλινισμός του. Δηλαδή ο αντικομμουνισμός του. Τη στιγμή που ο Γκορμπατσώφ χτυπά τον Στάλιν, τα μάτια του Μπανιά αλλοιθωρίζουν και είναι ικανά να κλείσουν ερμητικά μπροστά στα εγκλήματα και το φασισμό του Γκορμπατσώφ. Ο Μπανιάς νοιώθει να δικαιώνεται... ιστορικά, σαν να έβαλε μυαλό στην σοσιαλιμπεριαλιστική κλίκα του Κρεμλίνου. Έτσι για μια ακόμα φορά έρχεται να αποδειχτεί πως το κέντρο σήμερα κάθε ρεβιζιονισμού είναι το Κρεμλίνο.

Πέρα όμως απ' αυτό το -Κ-ΚΕεσ - Α.Α. σήμερα μπαίνει μπροστά πολιτικά, για να εξυπηρετήσει τα σχέδια του σοσιαλιμπεριαλισμού στη χώ-

Με τυμπανοκρουσίες η -ΠΡΩΤΗ- αναγγέλει πως για πρώτη φορά μετά από 20 χρόνια, η αριστερά θα κάτσει στο ίδιο Τραπέζι. Αυτό θα γίνει στο σεστιβάλ του -ΡΗΓΑ- στις 25 - 27 Σεπτέμβρη στην Αθήνα. Και σύμοωνα με δήλωση του Μπανιά: «Δεν έχουμε βέβαια την απαίτηση να είναι αυτοπροσώπως ο Φλωράκης ή ο Κύρκος όμως προσπαθούμε τα στελέχη που θα πάρουν μέρος να είναι κάποιου επιπέδου. γιατί διαφορετική βαρύτητα έχει να τοποθετηθεί σε κάποιο ζήτημα ένα μέλος του Πολιτικού ή του Εκτελεστικού Γραφείου κι άλλο ένα κατώτερο στέλεχος .. Έτσι παρά του ότι σ' αυτή τη -συνάντηση- έχουν δηλώσει συμμετοχή, το ψευτο - ΚΚΕ, η Ε.Α.Ρ., το ΕΣΚ (Αρσένης), η ΣΣΕΚ, η ΕΣΠΕ, η ΛΑΕ, η ΕΔΑ και η ΕΜΑΣ, όλο το ζήτημα συμκυκνώνεται στη συμμετοχή του ψευτο - ΚΚΕ και της ΕΑΡ, μιας και τα υπόλοιπα κομματίδια γυρίζουν γύρω - γύρω απ' αυτά, σαν τα διάφορα ζωύφια γύρω από την λάμπα του ηλεκτρικού. Η ομάδα Μπανιά φαίνεται να έχει μεγάλες φιλοδοξίες αυτή την περίοδο. Φαίνεται να θέλει να γίνει ο πόλος που θα ενώσει όλη την ψευτο αριστερά, όλη δηλαδή την επιρροή του σοσιαλιμπεριαλισμού στην Ελλάδα: -Γιατί η Αριστερά στα προβλήματα που υπάρχουν πρέπει να κινηθεί. Και αυτή η κίνηση της Αριστεράς είναι που μπορεί να αποκαταστήσει στο μέλλον πολλά πράγματα» (Από την συνέντευξη του Μπανιά στην Θεσσαλονίκη). Και όταν μιλάει για «Αριστερά» ο Μπανιάς εννοεί το ψευτο - ΚΚΕ και την ΕΑΡ, άλλωστε πλέον δεν το κρύβει: «Εμείς -συνέχισε- δεν έχουμε κανένα κόμπλεξ στο να συναντηθούμε και να συζητήσουμε με το σύνολο των δυνάμεων της αριστεράς. Αυτό αφορά και την ΕΑΡ και το ΚΚΕ... Εξαρτάται απ' αυτές βέβαια να εγκαταλείψουν μια αντίληψη πραγματικού ηγεμονισμού... Εμείς πιστεύουμε ότι θα γίνουν αυτές οι μετατοπίσεις Γιατί η ίδια η ζωή έχει τους κανόνες της που επιβάλλουν στα κόμματα να επανεξετάσουν τις θέσεις τους .. Εννοείται ότι οι «κανόνες της ζωής» είναι ο «μεταρυθμιστικός άνεμος του Γκορμπατσώφ .. Αυτόν περιμένει ο Μπανιάς να χτυπήσει τον ηγεμονισμό του ψευτο - ΚΚΕ(!) για να ανοίξει το μέλλον της «Αριστεράς». Και του έδωσε φαίνεται όλες τις διαβεβαιώσεις γι' αυτό ο Στουκάλιν και γι' αυτό είναι τόσο αισιόδοξος. Όμως μια τέτοια αριστερά δεν μπορεί παρά να είναι ένα πολιτικό εργαλείο στα χέρια του σοσιαλιμπεριαλισμού για την κυριαρχία του στην Ελλάδα, είναι η -συμπαράταξη των αριστερών και προοδευτικών δυνάμεων= του Φλωράκη. Στην πολιτική ανάλυση και στη γραμμή η ομάδα Μπανιά σε τίποτα δεν διαφέρει από το ψευτο - ΚΚΕ. Το πρόβλημα όλο είναι στον «ηγεμονισμό- μέσα στο «μέτωπο της Αριστεράς». Η ομάδα Μπανιά, όλο και πιο πολύ κατρακυλάει στο φιλορώσικο μπλοκ. Είναι χρέος στις οποίες δημοκρατικές αντιηγεμονιστικές δυνάμεις υπάρχουν ακόμα μέσα σ' αυτό το κόμμα να αντισταθούν. Η πραγματική αριστερά δεν μπορεί να αναγεννηθεί παρά σε αδυσώπητη πάλη με τον σοσιαλιμπεριαλισμό και τα τσιράκια του στη χώρα.

Στόχος είναι η οριστική διαμόρφωση σε μια κομματική ή εκλογική παράταξη όλων των τάσεων και δυνάμεων της Παλιάς Δεξιάς με τέτοιον τρόπο, που να διαχωρίζεται τελείως και ξεκάθαρα απ' το «μπλοκ» των δυνάμεων της Νέας Δεξιάς (ΠΑΣΟΚ - «Κ»Κεξ. - Ε.=ΑΡ».).

Έτσι ερμηνεύεται η ανύψωση του επιπέδου αντιπαράθεσης απέναντι στο «Κ«Κεξ. σε σχέση με το παρελθόν όπου ο Μητσοτάκης πάσχιζε για την δημιουργία μαζί του του Αντι - ΠΑΣΟΚ Μετώπου, αλλά και η έμμεση αναφορά του «περί εκλογών και σκανδάλων» ότι επί της ου-

τσοτάκη σ' αυτές του τις επιλογές και αυτός δεν μπορεί παρά να είναι ο Αμερικάνικος ιμπεριαλιστικός παράγοντας, που καθημερινά πειθόμενος για την αναξιοπιστία και την υποκριτική φιλία του Α. Παπανδρέου, που βλέποντας την στασιμότητα στις δικές του παρεμβάσεις και την κινητικότητα στις Ρώσικες παρεμβάσεις και που καταθορυβημένος απ' την επικίνδυνη εκκρεμότητα των Βάσεων, που (παρά τα αγάλματα Τρούμαν και τις επισκέψεις του 6ου Στόλου) συνεχίζουν να εκκρεμούν, ενώ ο χρόνος κυλάει, υπαγόρευσε στον αρχηγό της «Ν.Δ.» αυτήν την πολιτική (Αυτό έδειξε

ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

LYNEXEIA AITO DEA. I

γνήσια «φιλελεύθερα» αισθήματα του. «Ας μην ξεχνάμε ότι η προκοπή της χώρας δεν μπορεί να βασίζεται μόνο στη επιστημονική μεθοδικότητα του οποιουδήποτε προγραμματισμού. Το πλεονέκτημα των μηχανισμών της αγοράς όταν λειτουργούν σωστά είναι ότι εξασφαλίζουν την άνεση στην οικονομική δραστηριότητα. Δεν έχουμε αντίβετα. Ας μην ξεχνάμε όμως, ότι κληρονομήσαμε από τις κυβερνήσεις που επί εξήντα χρόνια πριν από μας είχαν ουσιαστικά το κυβερνητικό μονοπώλιο στον τόπο, ένα σύστημα πολιτικού πατερναλισμού στην οικονομία. Ένα σύστημα που κάθε άλλο παρά ευνοούσε την ελεύθερη λειτουργία της αγοράς». Με τέτοια παραμυθάκια και με την εξασφάλιση της φθηνής εργατικής δύναμης, αυτή η διασκορπισμένη πια μεσαία εμποροβιομηχανική αστική τάξη δίνει μεγάλη άνεση στους ελιγμούς ενός Αντρέα Παπαντρέου που μοναδικό της στόχο έχει την υποταγή της χώρας μας πολιτικά και οικονομικά στο σοσιαλιμπεριαλισμό. **ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.** Αθηνά: βερανζέρου 55 ομονοία τηλ. 5241058 Γιειραίας: βαλαωρίτου 1 Γ.κοκκινία τηλ. 4914205

ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΣΤΙΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ Ο Γ΄ Παγκόσμιος Πόλεμος έρχεται μερικά βήματα πιο κοντά

Τελικά οι πιέσεις των Ρώσων στη Δ. Γερμανία απόδοσαν τους καρπούς τους. Αφού μεθοδικά και σταθερά οι Ρώσοι διατήρησαν σε μεγάλη ένταση το θέμα των ευρωπυραύλων δημαγογώντας για την ειρήνη, ταυτόχρονα κατάφεραν και απομόνωσαν έναν - έναν τους στόχους τους

Ο βασικότερος στόχος τοι, ήταν και είναι ο πιρηνικός αφοπλισμός της Ευρώπης, ωστε αιτή να είναι εύκολη λεία στην συντριπτικά ισχυρότερη συμβατική τους πολεμική μηχαιή Εκμεταλλευσμένου οι Ρωσοι τις υφεσιακές τάσεις της Αμερικής σχετικά με την τύχη της Ευρώπης, ποι αποδειχτηκαν σαφέστατα όλο αυτό το διάστημα και EYOUV OYEON KOU HE TO OTI I Aμερικάνικη υπερδύναμη είναι σε κατερχόμενη πορεία απέναντι στον ανταγωνιστή της, τη Ρώσικη υπερδυναμη, κατάφεραν να διαπραγματεύονται τη HEIGON TON EUDORDOODANN HE ευνοικά γι' αυτούς αποτελέσμαtα

Ο βασικός τους άμεσος στογος είναι ο αφοπλισμός της Δ. Γερμανίας, που είναι σφήνα από γεωγραφική αποψή στην Ανατολική Ευρώπη, ενώ ταυτοχρονα μπορεί να γίνει πόρτα της Ρωσίας στην Δ. Ευρώπη Αυτή ήταν και η βασική αιτία που η κυβέρνηση Κολ πρόβαλε τις μεγαλύτερες αντιδράσεις στη διεξαγωγή συμφωνίας ανάμεσα σε Αμερική - Ρωσία για τη μείωση των ευρώπυραύλων.

Όμως, απ' την άλλη πλευρά οι ίδιοι λόγοι δημιοιργησαν και το πιο ισχυρό ρεύμα υπογωρησης απέναντι στο σοβιετικο σοσιαλ - ιμπεριαλισμό Δεν ειναι καθόλου τιγαίο που στη Δ. Γερμανία έχουν συγκεντρωθεί οι μεγαλύτερες υφεσιακές τασεις της Δ Ευρώπης (Βιλλυ Μπραντ, «Πράσινοι», Γκένσερ ο οποίος τελευταία έχει έντονα δραστηριοποιηθεί παλείουτα; υπέρ της πρότασης Γκορμπατσωφ). Η Ρωσία προκειμένου να χτιπήσει τη Δ. Γερμανία χρησιμοποιεί πολλές ταχτικές

μανία να κάνει ανοίγματα φιλίας με σαφείς υπαινιγμούς ενοποίησης (ταξιδι Χόνεκερ), και απ' την άλλη στις διαπραγματευσεις με τους Αμερικάνους τοποθετούν εκβιαστικά την απόσυρση των 72 πυραύλων «Πέρσινγκ - ΙΑ» μέσου βεληνεκούς από την Δ. Γερμανία σαν όρο για το προχώρημα των αινομιλιών για την μείωση των πυραύλων μέσου βεληνεκούς. ενώ είχαι προηγηθεί πιέσεις της Α. Γερμανίας για «τοπική» συμφωνία περιορισμού των πιpaulauv.

AUTES ORES OF EVERYFIES DEFγνουν πόσο βαθειά σήμερα έχει εισχωρήσει στην Ευρώπη ο σοσιαλ - ιμπεριαλισμός και προσπαθεί να κάμψει κάθε μορφή αντιστασής απεναντί του. Οι Περσινγκ - ΙΑ με 700 χλμ. βεληνεκές έγουν τη δυνατότητα να πληξουν την Ευρωπαική Ρωσία και να αποθαρρύνουν κάθε επίθεση του σοσιαλιμπεριαλισμοί στην Δ. Γερμανία με συμβατικά οπλα Αντίστοιχη τέτοια ικανότητα έχει η Αγγλία και η Γαλλία ποι διαθέτουν δικούς τους πυραυλους μέσου βεληνεκούς. περαυλοι που δεν θίγονται από μια ενδεχομενή συμφωνία για απομακρυνση του μέσου βεληνεκούς από την Ευρωπη. Από την άλλη μεριά ο πυρηνικός αφοπλισμός της Δ. Γερμανίας την φέρνει σε μειονεχτική θέση και από καθαρά πυρηνική άποψη ατέναντι στην Μόσχα.

Είναι γνωστό ότι η πρόταση Γκορμπατσώφ για απομάκρυνση των πυραύλων μέσου βεληνεκούς από την Ευρώπη δεν ΙΙγει καθόλου τους διηπειρωτικούς ρώσικους πυραύλους (μεγάλου δηλαδή βεληνεκούς) που μπορούν εύκολα να πλήξουν και την Δ. Ευρώπη, Ούτε θίγουν τους εκατοντάδες μικρού βεληνεκούς πυραύλους που είναι εγκατεστημένοι στην Α. Γερμανία και που μπορούν να πλήέσυν την Α. Γεομανία δίγως Βέβαια αυτή να μπορεί με τους αντίστοιχους, και λιγώτερους, δικούς της να πλήξει την Ρωσία. Μπορεί μόνο να πλήξει την Α. Γερμανία. 'Ομως αυτό πολύ λιγο θα νοιάζει τους Ρώσους σοσιαλφασίστες στην διάρκεια μιας επίθεσής τους ενάντια στην Δ. Γερμανία.

Ευκολο είναι λοιπόν να καταλάβει κανείς, ότι η απόσυρση των Πέρσινγκ - ΙΑ απαιτείται από τους Ρώσους, μόνο και μόνο για να κάμψει την αντίσταση της Δ. Γερμανίας απέναντί τους, για να στερήσει από τη Δ. Γερμανία κάθε δυνατότητα απάντησης και να την απομονωσει αμιντικά από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες (Γαλλία Αγγλία)

Αυτό σε συνδυασμό με τις πιέσεις απ' την πλευρά της Α. Γερμανίας και πιο συγκεκριμένα με το ταξίδι του φασίστα Χόνεκερ, που εκανε σαφείς τις προθέσεις των αφεντικών του για ενοποίηση λέγοντας: « Ισως κάποια μέρα τα σύνορα αυτά θα μας ενώνουν αντί να μας χωρίζουν».

Και επειδή όλοι ξέρουμε ότι η Α. Γερμανία κάτω από την κυριαργία των Ρώσων ιμπεριαλιστών δεν πρόκειται ποτέ να δεχτεί να χαριστεί σε κανέναν, καταλαβαίνουμε τι θα σημαίνει μια ενοποίηση των δύο Γερμανιών. Θα είναι ουσιαστικά υποταγή της Δυτικής και μάλιστα χωρίε τους πυραύλους στην Ανατολική. Θα είναι μια σαφής παραχώρηση σημαντικών προνομίων στους Ρώσους, που σήμερα τρίβουν τα χέρια τους απ" την υποχώρηση στρατηγικής σημασίας του Κολ να διαλυθούν οι πέραυλοι. Αυτή η υποχώρηση αντικειμενικά ανοίγει το δρόμο στην τυπική «ουδετεροποίηση» της Γερμανίας. Έχουμε να κάνουμε με τη δημιουργία ενός νέου Μόναχου.

Ο Κολ ελπίζοντας μ' αυτή του την ενέργεια να γίνει περισσότερο αρεστός στην Αμερική και να προωθήσει τον υπουργό άμυνας της χώρας του Μάνφρεντ Βέρνερ στη θέση του Γεν. Γραμματέα του ΝΑΤΟ, και στην Ρωσία για να εξομαλύνει τις πάντο προβληματικές του σχέσεις μαζί της, δείχνει ότι διατηρεί αυταπάτες για τη φύση των υπερδυνάμεων, νομίζοντας ότι θα του χαριστούν, Αλλά ούτε η Αμερική δίστασε να τον εγκαταλείψει στην κόντρα του με τους Ρώσους υποστηρίζοντας μάλιστα μέσω Σούλτς τον Γκένσερ, ούτε και η Ρωσία παρ' όλα αυτά είναι ικανοποιημένη και θα ζητήσει με θράσος και κεντρισμένη από τις υποχωρήσεις των μελλοντικών της θιμάτων βουλιμία, ακόμα μεγαλύτερες υποχωρήσεις.

Η Ευρώπη αυτή τη στιγμή περναει μια σοβαρή κρίση. Τόσα χρόνια οππορτουνισμών και υποχωρήσεών της απέναντι στους Αμερικάνους, αλλά και οι προσπάθειες των δυτικοευρωπαικών καπιταλιστικών κυβερνήσεων να βγάλουν από πάνω τους τη δαπάνη της δικιάς τους άμυνας και να καλύπτονται στρατιωτικά απ' τους Αμερικάνους ιμπεριαλιστές μεγαλώνοντας έτσι τα κέρδη τους, δημιούργησαν μεγάλη εξαρτηση των χωρών τους απ' τις ΗΠΑ.

Τώρα που το στήριγμά τους τους εγκαταλείπει, είναι πολύ εύκολο να ενδώσουν στους Ρώσους.

Θα πρέπει ακόμα και τώρα να μην διαλέξουν τον εύκολο δρόμο που θα τους οδηγήσει σε νέες περιπέτειες και στην υποδούλωσή τους. Οι προϋποθέσεις για την στρατιωτική συνεργασία των δυτικοευρωπαϊκών κρατών υπάρχουν καθώς και οι δαπάνες γι' αυτό δεν είναι υπέρογκες. Αν αυτό δεν συμβεί θα βρεθούμε μπροστά σε ένα νέο Μόναχο. χειρότερο κι από το προηγούμενο καθώς η Ευρώπη θα είναι άοπλη απέναντι στους νεοχιτλερικούς του Κρεμλίνου.

Τότε ο πόλεμος θα είναι πολύ κοντά Οι αστικές τάξεις της Ευρώπης για μια ακόμα φορά αποδείχνονται αδύναμες, διασπασμένες δειλές και γεμάτες αυταπάτες απέναντι στο φασισμό.

Το κακό είναι ότι τώρα και οι λαοί βρίσκονται σε δύσκολη θέση καθώς ο νέος χιτλερισμός του Κρεμλίνου, τους χτυπάει στην καρδιά διαλύοντας τα κομμουνιστικά τους κόμματα και στήνοντας τα δικά του αντιδραστικά πραχτορεία.

Ο σωβινισμός της ηγεσίας του Τσαντ οδηγεί σε πρόωρη αναμέτρηση με τη Λιβύη

Σε νέα φάση μπήκε ο πόλεμος στο Τσαντ. Η πρώτη φάση τελείωσε την Ανοιξη αυτή του χρόνου με την απελευθέρωση του βόρειου Τσαντ από τα λιβικά στρατεύματα κατοχής. Επρόκειτο όχι μόνο για μία νίκη του λαού του Τσαντ αλλά και για ένα ράπισμα στο πρόσωπο του φασίστα Καντάφι που με το μιλιταρισμό του τρομοκρατεί ολάκαιρη την Βόρεια Αφρική και τον Αραβικό κόσμο. Τώρα η Εθνική κυβέρνηση του Τσαντ και ο αρχηγός της Χάμπερ εξορμάν για την ανάκτιση ενός τελευταίου κατεχόμενου από τη Λιβύη τμήματος του Β. Τσαντ στα σύνορα ακριβώς με την Λιβύη που ονομάζεται Αούζου. Πρόκειται για μια λουρίδα έρημου με ελάχιστες οάσεις, έκτασης 110 τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Ο Καντάφι την κατέλαβε το 1973 στηριγμένος σε μία συμφωνία του 1935, ανάμεσα στο Παβάλ και τον Μουσολίνι που όμως ποτέ δεν επικυρώθηκε επίσημα από την Γαλλία και Ιταλία. Η νέα όμως φάση του πολέμου που ξεκίνησε με την ανάκτιση από το Τσαντ του Αούζου, διαφέρει από την προηγούμενη, όχι βέβαια ως προς την δίκαιη πλευρά του πολέμου, που εξακολουθεί να είναι το Τσαντ, αλλά ως προς την ορθότητα της στιγμής που ο Χαμπερ διάλεξε για την ολοκλήρωση της εδαφικής κυριαρχίας του στο Τσαντ.

Είναι γνωστό πως στην παλη του έναντια στον εισβολέα Καντάφι, ο στρατός του Τσαντ είχε την υποστήριξη ενός ιάλικου στρατιωτικού αποσπάσματος που τον κάλυπτε από αεροπορική άποψη. Αυτές οι καλλικές δυνάμεις δεν μετακίνησαν ποτέ τη βάση τους πάνω από το 160 παράλληλο που χωρίζει το Νότιο από το Βόρειο Τσαντ. Ετσι ώστε οι Γάλλοι να μην έρθουν σε μια ανοικτή και άμεση εμπλοκή με την Διβύη. Αυτή η τακτική του χαλλικου αποσπάσματος είχε σαν αποτελέσμα την απελευθέρωση τοι Βόρειου Τσαντ. Με την στήριξη του Τσαντιανού Απελευθερωτικού Στρατού, κύρια στις δικές του δυνάμεις. Το καινούργιο με το Αόζου είναι ότι δεν μπορεί να καταληφθεί και να σταθεροποιηθεί δίχως την άμεση εμπλοκή του χαλλικού δτρατου ή γενικότερα δίχως την αποφασιστική και σε τεράστια κλίμακα στρατιωτική βοήθεια από μια ξένη χώρα. Όταν ο Χάμπρε αποφάσισε την κατάληψη του Αούζου, οι Γάλλοι αρνήθηκαν την κάλυψη αυτής της φάσης, δέχτηκαν μόνο να υπερασπίσουν το Νότιο Τσαντ από τις Λιβυκές αεροπορικές επιθέσεις, το Τσαντ και όχι την λουρίδα του Αούζου. Ταυτόχρονα κάλεσαν τον Χάμπρε να βάλει το ζήτημα του Αούζου στη διεθνή διαιτησία. δηλαδή να το λύσει με πολιτικά μέσα. Όταν ο Χαμπρε κατάλαβε την όαση του Αόζου,

προσπάθησε μ' αυτό τον τρόπο να εκβιάσει τα πράγματα παρασύροντας τους Γάλλους στον πόλεμο. Επειδή αυτό δεν το κατόρθωσε ταξίδεψε και στις ΗΠΑ που τον ενθάρριναν σ' αυτό του το άλμα.

Οι ΗΠΑ είδαν σ' αυτή τη δύσκολη για το Τσαντ φάση του πολέμου μια καλή ευκαιρία για να δυναμώσουν τις θέσεις τους σ' αυτή τη φτωχή χώρα της Αφρικής αλλά κι ένα τρόπο για να τιμωρήσουν τον αιθάδη απέναντι τους Καντάφι Για να σταθεροποιήσει τις πρόσφατα κατακτημένες θέσεις τοι στο Αούζοι ο Χάμπρε, μπήκε στο Λιβυκό έδαφος σε βάθος μερικών εκατοντάδων γιλιομέτρων και κατέστρεψε μια αεροπορική βάση του Καντάφι από την οποία αυτός βομβάρδιζε τις θέσεις τοι Τσαντ στο Αούζου. Στη συνέχεια γύρισε πίσω. Υποχρεώθηκε δηλαδή το Τσαντ σε μια κλιμάκωση του πολέμου που πιστεύουμε ότι θα αποδειχθεί έξω από τις δυνατότητες του. Ετσι άλλωστε εξηγείται το γεγονός ότι λίγες μέρες μετά απ' αυτή την επιτυχία του Τσαντ, ο Καντάφι με αιφνιδιαστική επίθεση κατάλαβε τη ζώνη του Αούζου. Τώρα ο Καντάφι ταπεινωμένος μετά από τις αλλεπάλληλες ήττες του μπορεί να πάρει μια πρώτη ανάσα απομακρύνοντας για λίγο τις αντιστά σεις που ολοένα και μεγαλώνουν εναντίον του μέσα στο Λιβυκό λαό αλλά και το στρατό. Αλλά και από διπλωματική άποψη ο Καντάφι δεν είναι τόσο απομονωμένος όσο στη πρώτη φάση του πολέμου. Το ζήτημα της λουρίδας του Ασύζου δεν έχει την καθαρότητα της κατοχής του Βόρειου Τσαντ, έτσι μπόρεσε να βρει και ένα σύμμαγο ανάμεσα στις Αφρικανικές χώρες, την Αλγερία

Επίσης, αν και ο Οργανισμός Αφρικανικής Ενότητας σαν κύρια τάση του έχει τη συμπαράσταση στο Τσαντ και σ' αυτή τη φάση του πολέμου, προτείνει και αυτός πολιτικές μεθόδους ειρηνικές για την επίλυση του ζητήματος.

Εμείς δεν αμφισβητούμε ότι η λουρίδα του Αούζου ανήκει στο Τσαντ. Αν όμως το Τσαντ δεν μπορεί να την καταλάβει στηριγμένο στις δυνάμεις τους, σημαίνει ότι άλλες ξένες και ιμπεριαλιστικές δυνάμεις θα παίξουν τον καθοριστικό ρόλο και θα εξαρτήσουν τη χώρα.

Έχουμε την εντύπωση ότι την ηγεσία του Τσαντ τσίμπησε η μύγα τσε - τσε του Σωβινισμού και ότι τα μυαλά της πήραν αέρα μετά τις πραγματικά μεγάλες νίκες της **Δ**νοιξης.

Μετά από ένα τόσο μακρόχρονο γεμάτο ανθρώπινες και υλικές θυσίες εναντια στον εισβολέα η πιο φτωχή αυτή Χώρα της Αφρικής, θα περίμενε κανείς πως θα φρόντιζε να επουλωσει τις πληγές της, να ανορθωθεί σικονομικά να σταθεροποιηθεί στρατιωτικά και να αφήσει για μια άλλη στιγμή την επίλυση τους δίκαιου εδαφικού συνοριακού αιτήματος, της απόδοσης δηλαδή στο Τσαντ της ζώνης του Αούζου. Ο σωβινισμός είναι η μεγαλύτερη κατάρα για τις Χώρες του τρίτου κόσμου. Αυτός θρέφει τον τοπικό ηγεμονισμό διασπάει την ενότητά τους, και δυναμώνει τις θέσεις των υπερδυνάμεων που είναι ο πραγματικός. βαθύς και αμείλικτος εχθρός του γ κόσμου.

Απ' τη μια βάζει την Α. Γερ-

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΙΡΑΝΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ Καταγγελία του Χομεϊνικού φασισμού

Με συνθήματα όπως -Κάτω ο Χομείνί», «Ειρήνη, φιλία, ελευθερία», σ' ένα κλίμα αγωνιστικότητας και διεθνούς αλληλεγγύης των λαών, ιδιαίτερα του ιρανικού και του ελληνικού λαού, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 3 Σεπτεμβρίου η συγκέντρωση στην Ομόνοια και πορεία προς τη Βουλή και τα γραφεία του ΟΗΕ στη Λεωφόρο Αμαλίας, που διοργάνωσε το -Συμβούλιο Ιρανών Προσφύγων». Μαζί με τους ιρανούς κατέβηκαν και τούρκοι πρόσφυγες και από ελληνικές οργανώσεις αντιπροσωπεία της ΟΑΚΚΕ.

Στην πορεία διακηρύχθηκαν για μια ακόμη φορά δημόσια τα προβλήματα των ιρανών προσφύγων και η αποφασιστικότητα για τον παραπέρα αγώνα για την άμεση διευθέτηση τους.

Συγκεκριμένα, στο ψήφισμα το οποίο διαβάστηκε μπροστά στα κτίριο της Βουλής και που κατατέθηκε στην συνέχεια στα γραφεία του ΟΗΕ αναφέρεται μεταξύ άλλων: «Ζητάμε να αναγνωριστούν και να εφαρμοστούν οι αποφάσεις του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των προσφύγων«, «Ζητάμε την υπεύθυνη αντιμετώπιση των αιτήσεων των νέων Ιρανών προσωύγων στην Ελλάδα». Αναφέρεται επίσης: «Λόγω της κρίσιμης κατάστασης στο Ιράν, ζητάμε από την Ελληνική κυβέρνηση να ανοίξει τα σύνορα στους ιρανούς πρόσφυγες» και «Ζητάμε την όσο το δυνατόν συντομότερη τακτοποίηση της μετακίνησής μας προς άλλες χώρες, για να βγούμε από την αβεβαιότητα στην οποία βρισκόμαστε τώρα».

Να εφαρμοστούν τα δικαιώματα των ιρανών πολιτικών προσφύγων σημαίνει να αναγνωριστούνε σαν τέτοιοι από τον ΟΗΕ. Χρειάζεται όμως και η άμεση αναγνώριση τους και από την κυβέρνηση, χρειάζεται η εξασφάλιση στοιχειωδών ανθρώπι ων συνθηκών διαβίωσης στη χώρα μας εξασφαλίζοντάς τους στέγη και εργασία με κανονική αμοιβή και με ασφάλιση για αυτούς και για τα παιδιά τους.

Πράγματι στην πορεία δεν έλλειψαν τα παιδιά των ιρανών προσφύγων με την ιδιαίτερα συγκινητική παρουσία τους κρατώντας λουλυύδια στα χέρια τους. Ζωντανή μαρτυρία για τις μεγάλες δυσκολίες και προβλήματα που και αυτά αντιμετωπίζουν από τόσο μικρή ηλικία.

Η πορεία αυτή είχε και την μεγάλη διάσταση της αναζήτησης της αλληλεγγύης των λαών. Στο ψήφισμά τους αναφέρεται: «Ζητάμε από όλες τις διεθνείς οργανώσεις και την διεθνή κοινή γνώμη να συμβάλλουν στην αποκατάσταση της ελευθερίας, ειρήνης και δημοκρατίας στο Ιράν, για να μπορούμε εμείς οι πρόσφυγες, να γυρίσουμε στην πατρίδα μας». Και επίσης: «Λόγω των δύσκολων και κρίσιμων συνθηκών που επικρατούν στην πατρίδα μας και που είναι γνωστές σ' όλο τον κόσμο, ζητάμε την συμπαράσταση του δημοκρατικού Ελληνικού λαού, για να δοθεί λύση στα προβλήματά μας -. Αυτή η αλληλεγγύη έχει μεγάλη σημασία για δύο λόγους: 1) Γιατί αυτή η συμπαράσταση από τη μεριά του ελληνικού λαού θα βοηθήσει τους πολιτικούς ιρανούς πρόσφυγες να πετύχουνε καλλίτερες συνθήκες διαβίωσης στη χώρα μας ή δυνατότητα μεταφοράς σε άλλη χώρα, μαζί βέβαια με την κλήρη αναγνώρισή τους σαν πολιτικούς πρόσφυγες με όλα τα δικαιώματά τους, 2) οι στενές σχέσεις συνεργασίας και αλληλεγγύης μεταξύ του ιρανικού και του ελληνικού λαού, αλλά και των λαών όλου του κόσμου, θα βοηθήσει την πάλη ενάντια στην επεχτατική φασιστική κλίκα των μουλάδων της Τεχεράνης, θα απομονώσει επίσης τα σχέδια των δύο υπερδυνάμεων στην περιοχή.

Έτσι ο ιρανικός λαός με την συμπαράσταση αυτή θα βρει το δρόμο για την απελευθέρωση από το φασισμό και τον πόλεμο που καταδυναστεύουν την χώρα.

ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΤΗΣΕΙ ΤΟ ΠΟΔΙ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Ο ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΓΙΑΡΟΥΖΕΛΣΚΙ

Ανακοινώθηκε πριν λίγες μέρες ύστερα από πρόσκληση του Παπανδρέου ότι θα έρθει στη χώρα μας ο Γιαρουζέλσκι στις 19 - 21 του Νοέμβρη.

Η επίσκεψη αυτή είναι μια παραπέρα απόδειξη των προθέσεων της ρωσόδουλης παπανδρεϊκής κλίκας να αναπτύξει τους πολιτικούς - στρατιωτικούς δεσμούς με τους υποτελείς της Μόσχας στην πορεία του για την ολοκλήρωση της στροφής της χώρας μας προς την ρώσικη υπερδύναμη.

Είναι ταυτόχρονα μια πρόκληση για τα αντιφασιστικά αισθήματα του λαού μας. Ο λαός μας στο πρόσωπο του Γιαρουζέλσκι είδε τον φασισμό στην Πολωνία, είδε τον σφαγέα των πολωνών εργατών και του πολωνικού λαού.

Γι' αυτό πρέπει να απαιτήσει: Να μην έρθει ο Γιαρουζέλσκι στην Ελλάδα. Έξω ο φασίστας.